

KAIJUTIN

2006

Lemmikkilinnut
Kaijuliry

Lemmikkilinnut Kaijuli ry

Hallitus

Puheenjohtaja: Tiina Torikka tinttu@papukaijat.net 050-5529142

Varapuheenjohtaja: Jarkko Leppänen jake@papukaijat.net

Sihteeri: Sabine Fehrmann sabine@papukaijat.net

Rahastonhoitaja: Maarit Räinen maami@papukaijat.net

Jäsenvastaava: Amani Banjo daisy@papukaijat.net

Jäsen: Leena Pätiälä leena.patiala@welho.com

Jäsen: Sanne Lappalainen sanne@papukaijat.net

Jäsen: Ilkka Jylhä-Ollila

Varajäsen: Milla Törhönen

Muut toimihenkilöt

Media- ja sponsorivastaava (lintupäivät): Leena Pätiälä leena.patiala@welho.com

Hoitorinki: Tiina Torikka, Anna Oja hoitorinki@papukaijat.net

Kirjastovastaava: Jenni Mehtonen, Jonna Heikkilä kirjasto@papukaijat.net

Sijoitusrinki: Sanne Lappalainen, Kirsi Lehti sijoitusrinki@papukaijat.net

Kaijulikauppa: Maarit Räinen,

Anna-Riikka Ruottinen kauppa@papukaijat.net

Nuorisovastaava: Anni Pohja, Jonna Heikkilä anni.anni@gmail.com

Tietotekniikkavastaava: Jarkko Leppänen admin@papukaijat.net

Vuosijulkaisu: Milla Törhönen vuosijulkaisu@papukaijat.net

Esitteet: Sabine Fehrmann esitteet@papukaijat.net

Jäsenrekisteri: Amani Banjo jansenrekisteri@papukaijat.net

Rahastonhoitaja: Maarit Räinen rahastonhoitaja@papukaijat.net

Eläintensuojelu: Leena Glans elainsuojeluvastaava@papukaijat.net

Ideavastaava: Sabine Fehrmann sabine@papukaijat.net

Kaijutin 2006

Päätoimittaja: Milla Törhönen

Taitto: Kalle Oksa

Oikoluku: Mari Rusko

Paino: Vammalan Kirjapaino Oy

Kannessa esiintyy neitokakadu Igor

Kuva: Toni Kulju

Taustalla kuvassa

neitokakadu Marion

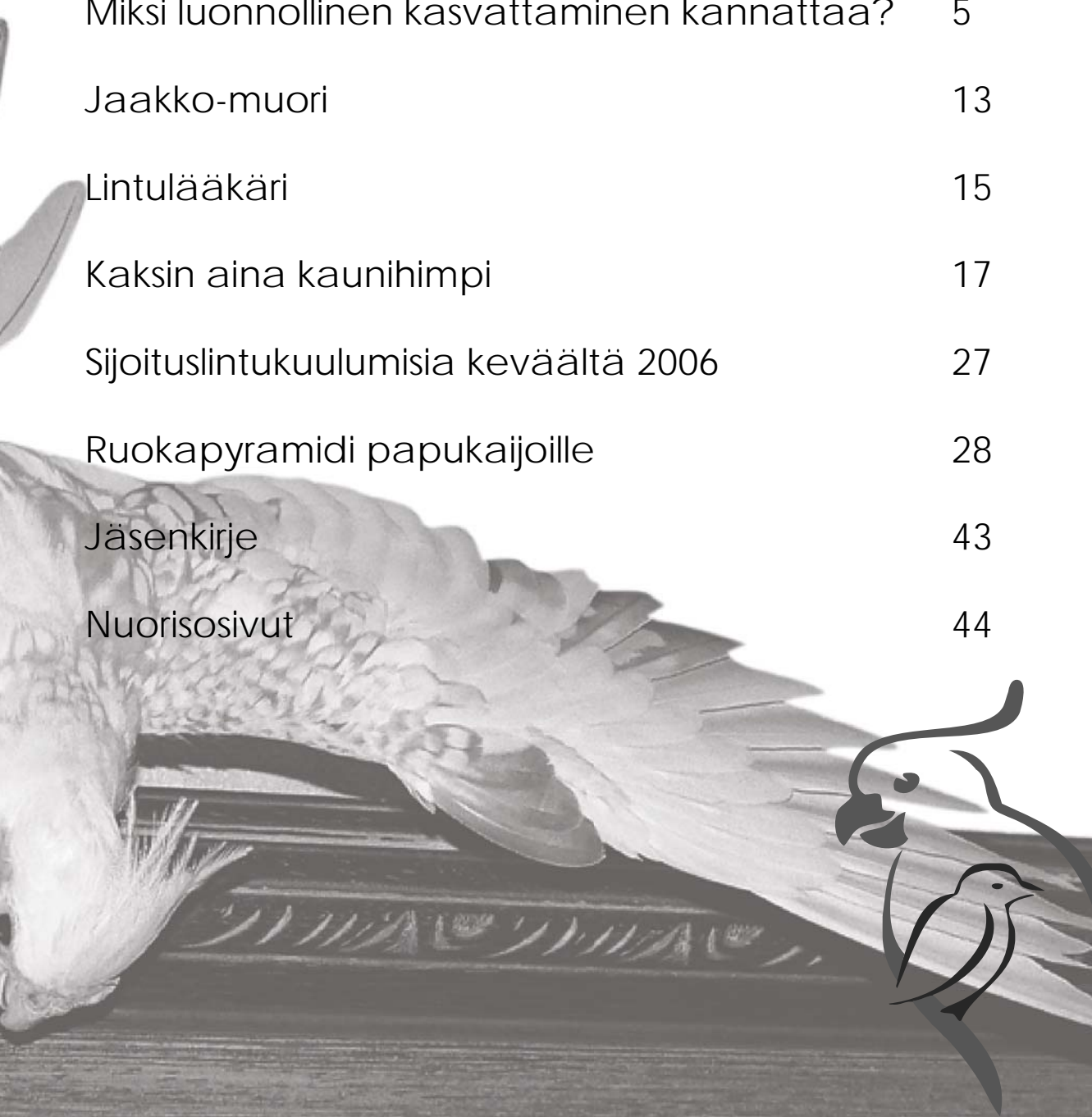
Kuva: Jenna Niskakangas (9 v)

Kaijutin-logo: Essi Laavainen

Nuorisotiimin logo: Ida-Emilia Kaukonen

SISÄLTÖ

Puheenjohtajan puheenvuoro	4
Miksi luonnollinen kasvattaminen kannattaa?	5
Jaakko-muori	13
Lintulääkäri	15
Kaksin aina kaunihimpi	17
Sijoituslintukuulumisia keväältä 2006	27
Ruokapyramidi papukaijoille	28
Jäsenkirje	43
Nuorisosivut	44

PUHEENJOHTAJAN PUHEENVUORO

Talvi tulee taas kovalla rytinällä - onneksi meillä oli aivan ihastuttavan lämmin kesä tänä vuonna. Valitettavasti hellekelit toivat mukanaan myös ikäviä lieveilmiöitä, kuten lintujen karkailua avoimista ovista ja ikkunoista. Lämpöhalvauksia ei sentään tainnut liiemmin olla.

Nyt talvella olisi hyvää aikaa tarkistaa kaikki pihahäkit, ettei niitä pääse kaatamaan isompikaan villieläin, tarkistaa niiden lukitukset ja yleinen turvallisuus. Myös kotona kannattaa kuljeskella "sillä silmällä" miettien ratkaisuja ikkunoiden verkottamiseksi, ja keinoja, joilla saisi ovetkin jollain lailla turvallisiksi. Myös valjaiden käyttöä kannattaa opetella niiden lintujen kanssa, jotka eivät niitä vielä käytä, sekä ylläpitää taitoa niiden kanssa, jotka jo niihin ovat tottuneet.

Vahinkoja toki sattuu aina, mutta hyvällä valmistautumisella, kaikki onnettomuusriskit huomioon ottamalla, pystytään suojautumaan aika monelta ikävältä tapahtumalta. Suru ja huoli karanneen linnun puolesta on kuitenkin todella raastavaa.

Häkkien sijoitus kodissa on myös tärkeää sekä kesällä että talvella. Ikkunoiden viereen ei välttämättä häkkiä kannata sijoittaa, vaikka tuntuisikin siltä, että linnut siinä

parhaiten viihtyvät. Kesällä ikkunan läpi paistava aurinko altistaa lämpöhalvaukselle ja talvella vastavasti kylmälle vedolle.

Kaikista nikseistä ja keinoista kannattaa keskustella muiden linnunomistajien kanssa yhdistyksemme keskustelupalstalla tai vaikka tulevilla lintupäivillä, joita onneksi taas on sovittuna monella eri paikkakunnalla.

Turvallista talvea kaikille, ensi kesää odottaen

tinttu

Miksi luonnollinen kasvattaminen kannattaa?

*Rosemary Low: "Why parent-rearing of parrots is so important?" julkaistu World Parrot Trustin PsittaScene-lehdessä helmikuussa 2001
Kääntänyt Sanne Lappalainen*

Papukaijojen hyvinvointi ja niiden "ylituottaminen" liittyvät erottamattomasti toisiinsa. Kukaan ei voi kieltää, etteikö ylituottaminen tarkoittaisi alhaisia hintoja, ei-haluttuja lintuja sekä kasvattajia, jotka ovat epätoivoisina valmiita myymään linnun kenelle tahansa halukkaalle. Papukaijoja on myyty huolimattomasti eteenpäin kasvattajalta tilanpuutteen ja kasvattajan muiden lintujen hoitoon tarvittavien tulojen takia. Lintuja on myyty huolimattomasti eteenpäin myös eläinkaupoista ja diilereiden kautta, koska valitettavasti monet näistä ihmisistä eivät ole kiinnostuneita siitä, kuinka linnulle käy tulevaisuudessa. Myynnistä saatavat rahat ovat pääasia.

Surullista kyllä, papukaijoja on aina myyty rahan takia. Aiemmin, tuotannon ollessa vähäisempää, uusien kotien löytäminen kiertolinuilla oli helpompaa. Nykyään niin monet linnut ovat (osittain impulsiivisten ostojen takia) vastaavassa tilanteessa, että vain murto-osalle löytyy uusi koti. Teollisuudessa tuotanto pysähtyy, jos tavaralle ei ole tarvetta tai hinta on laskenut ylituo-

tannon takia. Lintujen kasvattajat ovat kuitenkin välinpitämättömiä sen suhteen, etteivät he saa myytyä kaikkia nuoria lintujaan tai saa niistä täyttä hintaa, vaikka tämä johtuukin vain siitä, että he kasvatavat poikasia liikaa.

Kun on kyse isommista papukaijoista, käsinkasvatusta voidaan syyt-

Uhanalaisten lajien, kuten tämän hyasinttiaran, käsinkasvatusta lisää todennäköisyyttä joutua lemmikkimarkkinoille.

tää siitä, ettei emojen kasvattamia poikasia pidetä lemmikeiksi soveltuvina. Kaikkein surullisinta minusta tämänhetkisessä lemmikkipapukaijamaailmassa on se, etteivät niin monet potentiaalisen rakastettavat ja hurmaavat käsinkasvatetut papukaijat saa täyttä tehtävänsä omistajiensa elinikäisinä kumppa-

neina. Joissakin tapauksissa epäonniset linnut, kuten esimerkiksi valkoiset kakadut, on otettu käsinruokintaan liian aikaisin ja niiltä on evätty lajitovereiden seura. Tämän seurauksena ne ovat jo valmiiksi henkisesti epätasapainoisia ja lemmikeiksi soveltumattomia.

Uudella omistajalla tulee hyvin nopeasti vaikeuksia vaativan linnun kanssa, jos lintu kieltäytyy syömästä itse, huutaa ja vaatii huomiota koko ajan. Jopa lajit, jotka luonnossa vieroitetaan aikaisemmin kuin kakadut (esimerkiksi harmaapapukaijat), myydään vankeudessa liian aikaisin pahaa-aavistamattomille uusille omistajille tai lemmikkieläinkaupoille. Toiset menehtyvät ja toisille saattaa kehittyä käyttäytymisongelmia tämän takia.

Monikaan kasvattaja ei halua katsoa totuutta silmiin siinä asiassa, että useiden papukaijalajien ruokkiminen luonnolliseen tahtiin kestää kauan. Tästä he eivät joko ole tietoisia tai valitettavasti ovat haluttomia tekemään ”ylimääräistä” työtä ja saamaan lisäkustannuksia muutaman viikon tai jopa kuukauden takia. Arvatenkin tällaisten kasvattajien ei tulisi käsinruokkia papukaijoja.

POIKASTEN KUOLLEISUUS

Kasvattajat eivät yleensä halua emolintujen kasvattavan poikasiaan kahdesta syystä. Ensimmäinen syy on se, että usein poikasten kuolleisuus on korkea kokemattomien emolintujen ruokinnassa. Toinen

syy on se, että emolintujen kasvattamille poikasille on vähän tai ei laisinkaan kysyntää lemmikeiksi. Kumpikaan näistä ongelmista ei ole voittamaton, kuten myöhemmin selitän.

Tämä nuori tuliotsa-amatsoni (Amazona rhodocorytha) on kasvattivanhempien ruokkima. Uhanalaisille lajeille tämä on käsinkasvatusta parempi vaihtoehto

Antakaahan kun aluksi selvennän, miksi emolinnuilla kasvattaminen on suotavampaa kuin käsinkasvatus.

1. Se alentaa kasvatettavien papukaijojen määrää kun tarjonta ylittää tarpeen. Hinta säilyy kohdillaan ja ei-haluttujen poikasten määrä vähenee.

2. Monet kaupalliset kasvattajat kuluttavat naaraslinnut loppuun jatkuvalla munien keräämisellä keino- tekoista haudontaa varten. Tällöin naaras munii jopa neljä-viisi kertaa vuodessa. Se olisi mahdotonta, elleivät käsinkasvatustekniikat olisi niin pitkälle vietyjä. Kasvattaja ei myöskään ota huomioon sitä psykologista/henkistä harmia, joka aiheutuu emolinnuille, kun munat ja poikaset otetaan niiltä pois säännöllisesti. On julmaa kieltää niiltä jatkuvasti mahdollisuus kasvattaa poikasensa itse. Näin älykkäistä ja herkistä linnuista pelkkien "munakoneiden" tekeminen on yksi pahimmista näkymistä lintuharrastuksessa. Se on kuin öljyä vääränlaiselle linnunpidolle. Papukaijat ovat herkeempiä tunneperäisesti häiritseville tapahtumille kuin useat muut linnut. Tämän takia höyhenten nyppiminen, joka on vielä harvinainen muiden lintujen joukossa, on tavallista papukaijojen keskuudessa. Se on usein vastaavaa kuin käsite "repiä hiuksiaan turhautumisen takia" ihmisten keskuudessa. Nämä linturaukat ovat täysin kasvattajiensa armoilla.

3. Normaali poikasten kasvatus antaa emoille tekemistä viikoiksi, ellei kuukausiksi, riippuen lajista. Ne tarvitsevat tällaista toimintaa. Käsinkasvatus taas tuottaa päivien, viik-

kojen ja vuosien yksitoikkoisuuden, joka ei ole ominaista papukaijoille. Tämä yksitoikkoisuus ja stimulaation puute on todellinen ongelma älykkäille lajeille. Monet papukaijat nauttivat perhe-elämästä ja suurin osa omistajista saa paljon iloa perheryhmien katselemisesta aviaariossa (tarkoitan todellista aviaariota enkä mitään pientä häkkiä, jossa suljettuna oleminen voi tuottaa aggressiivisia yhteenottoja).

4. Monet käsinkasvatetut linnut ovat hyödyttömiä pesitykseen, ja lukematon määrä koiraskakaduista "sarjamurhaajia". Kasvatustarkoitukseen käsinkasvatetussa linnussa ei ole mitään vikaa. Ongelma on siinä, ettei niitä vain ole sosialisoitu varhaisessa iässä. Monet niistä on erotettu omasta lajistaan ruokinnan aikana tai ennen sitä, jolloin niillä ei ole ollut mahdollisuutta oppia käyttäytymään normaalisti omiensa parissa, mikä olisi ehdoton edellytys onnistuneelle pesitykselle. Jotkut näistä linnuista ovat siis epävarmoja identiteetistään eivätkä osaa samaistua muuhun kuin ihmiseen.

5. Edistäessä käsinkasvatettujen kakadujen, arojen sekä muiden papukaijojen lemmikiksi ottamista, päädytään usein siihen, että niitä ostavat ihmiset, joilla ei ole lainkaan aikaisempaa kokemusta papukaijoista (tai edes linnuista). He eivät ole valmistautuneet niin vaativaan ja tunne-elämältään monimutkaiseen lemmikkiin. Usein he eivät sitten pärjää linnun kanssa ja se joutuu kiertoon. Monet ihmiset, joilla ei ole aikaa eikä kärsivällisyyttä

kesyttää emolintujen kasvattamaa papukaijaa, ostavat käsinkasvatetun linnun, vaikka heillä ei loppujen lopuksi ole myöskään aikaa, kärsivällisyyttä ja sympatiaa tarjota rakastavaa huolenpitoa tälle vaativalle lemmikille.

(mutta ei undulaateista tai neitokakaduista, jotka eivät kuulu niihin helpoimpiin).

En ehdota, etteikö papukaijoja pitäisi käsinkasvattaa lemmikeiksi.

Totean vain, että on moraalisesti

väärin täyttää markkinat käsinkasvatuilla linnuilla kuten kakaduilla, aroilla ja harmaapapukaijoilla, jotka elävät helposti 50-vuotiaiksi. Suhteellisen harva ihminen huolehtii tällaisista linnuista tunnollisesti näiden koko elämän ajan. On järkevämpää mahdollistaa lemmikkimarkkinoilla sellaisten lajien saatavuus kuten siniposkiaratti (*Green-cheeked parakeet*) ja sinipääaratti (*Blue-crowned parakeet*).

Useimmat käsinkasvatetut koiraskakadut, kuten tämä celebesinkakadu, ovat kasvatusmielessä hyödyttömiä.

6. Kokemattomat ihmiset, jotka eivät ymmärrä käsinkasvatukseen sisältyviä ongelmia, aloittavat käsinkasvatuksen usein kakaduista, harmaapapukaijoista tai aroista. Surullista kyllä, lopputulokset ovat usein seuraavanlaisia: linnuista tulee epävakaisia raajarikkoja tai ne kärsivät tuskaisista kupupalovammoista sekä muista vammoista. Liian usein eläinlääkäri ei voi tehdä enää muuta kuin nukuttaa linnun sen lyhyen ja tuskaisen elämän päätteeksi. Niiden, jotka aikovat aloittaa käsinkasvatuksen, tulisi aloittaa pienemmistä lajeista

Tämä ei ehkä ole yhtä kannattavaa rahallisesti, mutta ei myöskään yhtä aikaa vievää. Aratit voivat elää hyvinkin 20- tai parhaassa tapauksessa 30-vuotiaiksi, joten ne ovat siis kuitenkin suhteellisen pitkäikäisiä, mutta ne on helpompi sijoittaa uuteen kotiin, jos ongelmia syntyy.

Miten siis saada kasvattajat suostelluksi siihen, että emolinnut saisivat kasvattaa poikasensa itse? Ensimmäiseksi heidän tulisi ymmärtää, että papukaijat kasvattavat kyllä poikasensa, jos saavat olla suhteellisen stressittömässä ympäristössä ja

jos ne ruokitaan hyvin sekä usein. Terveiden nuorien lintujen määrä riippuu myös oikeasta kalsium- ja fosforitasapainosta ruokavaliossa. Luultavasti luonnollisen kasvattamisen epäonnistumisen kaksi yleisintä syytä koskevat ruokaa ja terveyttä: puutteellisuus, sopimattomuus ja epätavallisuus ruokinnassa, sekä taudit, jotka ovat peräisin emolinnuilta. Nuorten lintujen kuolemat johtuvat usein bakteeritartunnoista (mahdollisesti likaisen pesäpöntön syytä) tai virustaudeista kuten *polyoma*. Kasvattajien tulisi käyttää enemmän eläinlääkärien apua kartoittaakseen lintunsa kohtalokaiden tautien varalta ja eliminoidakseen tautien kantajat niiden joukosta.

PÄIVITTÄINEN PESÄN TARKASTUS

Jotta luonnollinen kasvattaminen olisi menestyksellistä, tulee tietää mitä pesäpöntön sisällä tapahtuu. Kamerat voivat olla todella hyödyllisiä, mutta ne eivät kerro koko totuutta. Poikasten käsittely antaa elintärkeää tietoa. Myös emolintujen tulisi olla tottuneita päivittäisiin tarkastuksiin (kaikkien poikasten kuoriuduttua). Tulee siis tuntea jokaisen yksilön luonne ja reagointi mahdollisiin pesän tarkastuksiin.

Poikasia tulisi käsitellä pesässä päivittäin $\frac{3}{4}$ kasvuperiodista (tämän jälkeen käsittely on liian vaikeaa) kahdesta tärkeästä syystä. Käsittely ja päivittäinen punnitseminen

mahdollistavat poikasen terveyden arvioimisen. Tällöin poikasen saadaan tarvittaessa käsinruokitaa tai hoitoon ennen kuin on liian myöhäistä. Tätä periaatetta noudattavat kasvattajat löytävät harvoin kuolleen poikasen pesästä, ellei kyseessä ole onnettomuus. He tunnistavat ajoissa huonontuneen terveyden ja kehityksen merkit.

Toinen syy käsittelyyn on se, että poikaset, joita on käsitelty päivittäin, on helpompi kesyttää lemmikeiksi kuin poikaset, joita ei ole käsitelty. Kesyttämisen helppous emolintujen kasvattaman poikasen tapauksessa riippuu seuraavista tekijöistä:

- Jos emolinnut ovat rauhallisia ja sallivat lähelle tulemisen hermostumatta, ei poikasillakaan ole syytä olla hermostuneita.
- Kun poikanen erotetaan emoistaan sen itsenäistyttyä (kun se syö itsenäisesti hyvin eikä kärsi henkisesti erottamisesta), se tulisi sijoittaa tilavaan häkkiin esimerkiksi olohuoneeseen, missä on eniten elämää. Kesytyksen ei tulisi koskaan tapahtua pakottamalla, vaan linnun tulisi itse saada lähestyä ihmistä kun siitä tuntuu.
- Yksilön persoonallisuus. Joistain papukaijoista, mukaan lukien monet käsinkasvatetut, ei vain ole lemmikeiksi.

Palkinto nuoren, emojen kasvattaman papukaijan kesytyksestä on suuri, se on todella tyydyttävää.

Lisäksi tällainen papukaija on yleensä henkisesti mukautuvaisempi ja osaa paremmin viihdyttää itseään omistajiensa ollessa poissa, sekä vähemmän todennäköisesti aloittaa nyppimisen stressin takia tai pyrkii dominoimaan ihmistä. Se myös maksaa vähemmän kuin käsinruokittu papukaija, ja omistaja voi olla tyytyväinen tietäessään emolintujen saaneen kasvattaa poikasensa itse.

Vanhempien kasvattaman papukaijan ostajalla tulisi kuitenkin olla taitoa, tietoa tai todisteita erottaa kasvatettu lintu luonnosta pyydetystä papukaijasta. Muistakaa, että vieläkin (vuonna 2001) USA:han tuodaan Guyanasta kultaposki- ja jauhoamatsoneja sekä joitakin aroja ja aratteja. Belgian kautta tulee myös lukematon määrä luonnosta

pyydettyjä harmaapapukaijoja. Yksikään World Parrot Trustin jäsen ei ole halukas kannattamaan tätä kauppaa, mutta silti pyytäisin jokaista levittämään tietoa asiasta ja neuvomaan ihmisiä olemaan ostamatta luonnosta pyydettyä lintua.

Palatakseni kuitenkin aiheeseen vankeudessa kasvattamisesta: syy ei-toivottujen ja väärinymmärrettyjen papukaijojen määrään on kasvattajissa. He tuottavat poikasia ajattelematta lainkaan tekojensa seurauksia. Jotkut harrastajat, jotka ovat todella huolestuneita tästä, ovatkin omantunnon syistä tehneet päätöksen lopettaa papukaijojen kasvatus tai kasvattaa niitä vain tilauksesta muutamille asiasta välittävälle ihmisille. He ovat todellisia papukaijaystäviä.

Poikasten kasvattaminen tuo monipuolisuutta luriin ja muiden älykkäiden papukaijalajien elämään vankeudessa.

Usein toistettu väite, että harvinaisten papukaijoiden kasvatuksen syynä on "lajin säästäminen sukupuutolta", ei olekaan enää niin luotettava. Nyt jo vankeudessa elävän papukaijapopulaation keskuudessa on liian monta vakavaa sairautta, jotta siitä voisi laskea lintuja luontoon riskeeraamatta villiä papukaijakantaa. Joka tapauksessa, papukaijoiden luonnollisessa ympäristössä (tai mitä siitä on jäljellä) on liian monta vaaraa, jotta vapautus voisi onnistua kokonaisuudessaan valtaosassa tapauksissa. Joten kasvattajat, älkää peittäkö itseänne pohtiesanne syitä, joiden takia kasvatatte harvinaisia papukaijoja...

Suomentajan lisäys:

Tämä artikkeli käsittelee papukai-

jaharrastusta suurimmaksi osaksi Yhdysvalloissa, jossa ollaan jo paljon pidemmällä kasvatuksessa ja harrastuksessa kuin Suomessa. Meillä ei vielä onneksi esiinny jokaakaan kaupallista kasvatusta, jossa lintuja pesitettäisiin monta vuotta liian paljon vain rahan takia. Meillä ei myöskään toivottavasti myydä keskenkasvuisia poikasia käsinruokittaviksi uudelle omistajalle ennen vieroitusaikaa (joka kyllä monella lajilla on paljon pidempi kuin se 3 kk:n ikä), kuten Yhdysvalloissa on usein tehty. Tämä on kuitenkin hyvänä varoituksena siitä, miten valitettavaan suuntaan tällainenkin harrastus voi mennä. Toivokaamme parempaa tulevaisuutta meille tänne Suomeen.

LEMMIKKIKESKUS LILZOO OY

KAUPPURIENKATU 32
OULU
p. 08-311 7574
MAUSTETIE, OULUNSALO
p. 08-520 8578

Lemmikkilinnut Kaijuli ry:n jäsenkortilla 10% alennus!

www.4pets.org

4 PETS

Best shop

www.4pets.fi

Best shop

RUOHOLAHTI

Kauppakeskus p.694 08 94
Ark. 11.00 -19.00 La. 11.00-16.00

TÖÖLÖ

Mannerh.t.106 p.241 00 75
Ark. 10.00 - 18.00 La.10.00 - 15.00

KÄPYLÄ

Pohjolankatu 1 p.757 33 07
Ark. 10.00 - 18.00 La.10.00 - 14.00

MALMI

Kirkonkyläntie 9 p.342 32 32
Ark. 10.00 - 19.00 La.10.00 - 15.00

ITÄKESKUS

Kauppakeskus p.343 31 06
Pikku Bulevardi 2 krs.
Ark. 10.00 - 19.00 La.10.00 - 16.00

HAKANIEMI

Hämeentie 6 p.735 712
Ark. 10.00 - 18.00 La.10.00 - 15.00

4 PETS

Jaakko- muori

Kukkuu, täällä viisikymppinen afrikkalainen harmaapapukaija Askaisista, Turun läheltä. Sain isännältäni hyvin omaperäisen (!) nimen Jaakko heti alkuun ennen kuin tiedettiin, mitä sukupuolta mahdan olla. Vasta parikymmenvuotiaana selvisi, että olen naaras, kun ähelsin munan. Mutta mennäänpä ihan alkuun...

Olen kotoisin Nigeriasta, missä minut pyydystettiin ihan vauvana (kai). Siipisulkani tyvistettiin myös. Merikapteeni-isännälleni päädyin lahjana ja matka Suomeen kulki siis rahtilaivalla. Pimeänä yönä minut sitten kuskattiin laivasta autoon ja ensimmäiseen kotikaupunkiini Loviisaan. Siis nykyisenkin perheeni silloiseen kotiin. Siellä vaikutti silloin vanha kaupungineläinlääkäri Munsterhjelm, jolta sain matolääkityksen ja uuden komean häkin. Eikä aikaakaan kun häkin kalterit irtoilivat ja posliinikupit olivat säpäleinä. Ja muutamia sormia rei'itettyinä. Olin nuorena aika hurja luonnoltani, ruokkiminenkin oli itsemurhatehtävä. Nykyinen emäntäni, silloin vielä koulutyttö, kyllä otti aikamoisen riskin ja kuljetti minut olallaan eläinlääkärille äsken mainitulle käynnille. Korvalehti oli hyvin pureskeltu, mutta muuten ehjä. Perheen juniori oli aikamoinen riiviö, kiusasi minkä kerkesi. Vihaan vieläkin lapsia, minun muistissani ei ole mitään vikaa.

Olen siis asustellut samassa perheessä koko ikäni, tosin siirtynyt seuraavan sukupolven hoitoon. Nykyään olen kylläkin lauhtunut jokseenkin mukavaksi. Isäntäväkeni voi minua käsitellä surutta, pedi- ja nokkakyyrit sujuvat. Kesäaikana viheltelen ja juttelen metsän eläimille parvekkeelta, talitintit saavat tulla iltaisin räppiäisille, kun olen siirtynyt sisätiloihin.

Olen sairastanut puolen vuosisadan aikana vain kerran ja silloin menitiinkin aika kyytiä pieneläinklinikalle Helsinkiin. Tietenkin silloin oli kesä-

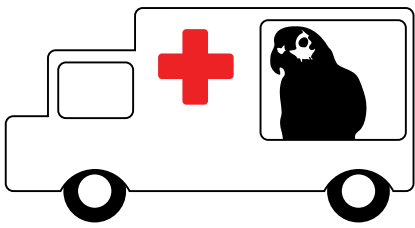
loma-aika ja paikalla vain kandidaatinplanttuja. Löysivät kuitenkin luentomonisteista vähän ohjeita, antoivat pari ruisketta ja antibiootteja mukaan. Selvisin, vaiva oli joku hengitystietulehdus. Lentämään en ole oppinut, vaikka siipisulat ovatkin kasvaneet komeiksi. Olen kyllä harjoitellut parvekkeelta hyppäämistä, ja siivet toimivat hyvin laskuvarjona.

Ja sitten se tavallinen kysymys: puhunko minä. Tottakai, tosin minua ei ole mitenkään harjoitettu. Mutta vuosien mittaan on tarttunut erilaisia vihellyksiä – perheessä on aina ollut koiria, sekä Kwaijoen silta-marssi. Tietenkin tervehdin, huu-telen äitiä ja isää, koiria ja lapsia ja niin edelleen. Kuulemma jotkut ovat oppineet oikein runojakin.

Tällä hetkellä vietän hyvin ansaittuja eläkepäiviä. Näkökykyäni on huonontunut kaihin takia, mutta pärjään ihan hyvin häkissäni. Normaali ruuan lisäksi herkuttelen vauvojen hedelmäsoseilla ja pinjansiemillä. Näin kesäaikaan nautin tuoreita marjoja, herneitä ja maisiakin. Niinpä, maissipeltojen ryöstelystä kaikki oikeastaan alkoikin...

terveisin Jaakko-muori Askaisista

psta Outi Hyökä

LINTULÄÄKÄRI

Ongelmana jalat?

Lintuja tuodaan vastaanotolle monista erisyistä: on ihottumaa, laihtumista, hengitysvaikeuksia, apeutta, yleiskunnon huonontumista, nokka-, siipi- tai jalkavaivoja. Ikävimmissä tapauksissa jollain voi olla jopa näitä kaikkia yhtä aikaa.

Vaiva, joka on vain jalassa, on verrattain helppo diagnosoida, ja monesti hoitokin on yksinkertainen: lepoa ja kipulääkettä. Lintu pystyy onneksi "kolmannen jalkansa" eli nokkansa avulla lepuuttamaan kipeää raajansa ja siten edesauttamaan sen paranemista.

Mikäli jalassa on verenvuotoa, sen tyrehtyttäminen on tietysti ensiapuna tärkeää. Rautasulfaatilla, kaliumpermanganaatilla (apteekista) tai jopa perunajauholla vuoto useimmiten tyrehtyy. Tietysti myös jääpallapussi tai lumi pyyhkeen sisällä hyydyttää vuodon. Runsaasti vuotava avohaava olisi syytä saada hoitoon ensi tilassa. Samoin mikäli lintu ei käytä jalkaansa lainkaan tai se on oudossa asennossa. En suosittele kotitekoisten lastojen tekemistä ellei omistaja ole varma siitä, mitä on tekemässä, koska useampi murtumatyyppi muuttuu helposti pahemmaksi väärän käsittelyn seurauksena.

Osalla linnuista on kroonisia pitkään jatkuneita jalkavaivoja, joihin ei liity traumaattista alkuperää. Ne voivat johtua rakenteellisista tai tulehduksellisista muutoksista, samoin aineenvaihduntasairauksista, rappeumataudeista ja kasvaimista. Diagnoosi vaatii usein lisätutkimuksia ja eläinlääkärin hoitoa.

Mielestäni yksi ikävimmistä jalkavaivoista on pododermatititis eli "bumble-foot". Se on jalkapohjan painenekroosin seurauksena syntyvä sekundaarinen tuleh-

du. Taustatekijöistä löytyy useimmiten tasapaksut orret, linnun vähäinen tai olematon liikunta sekä väärän ruokinnan aiheuttamat liikalihavuus ja ihon keratiniisaatiohäiriöt. Myös nivelrikko tai muu jalan sairaus saattaa aiheuttaa toisen terveen jalan ylikuormittumisen ja jalkapohjan ihon rikkoutumisen. Yli 50 gramman painoisen linnun jalkaa ei voi amputoida koska se johtaa aina ajan myötä toisenkin jalan sairastumiseen.

Pododermatiksien hoitona on paikallinen puhdistus ja antibioottivoide. Tarpeen mukaan rasvataitokset ja muut sidemateriaalit voi laittaa jakamaan painoa jotta vaurioitunut alue saa parantua rauhassa. Ilman taustatekijöiden korjausta tilanne ei tule paranemaan. Mikäli linnulla on jo luutulehdus, ennuste on korkeintaan varauksellinen, ja mikäli lintu ei vastaa kipulääkitykseen, on harkittava eutanasiaa.

Koska tauti on erittäin tuskallinen ja pitkälle edenneenä sillä on huono ennuste, tulisi jokaisen linnuomistajan tunnistaa taudin riskitekijät ja yrittää ennaltaehkäistä sen syntymistä. Oireiden ilmaannuttua olisi syytä hakeutua välittömästi vastaanotolle taudin vakavuuden arvioimiseksi. Tällöin moni lintu säästyisi tuskallisilta kroonisilta jalkavaurioilta ja elämänlaadun heikkeneemiseltä.

ELL Msc Einar Eriksson

Faunatar

Lemmikkieläinliike Faunatar on vuodesta 1980 alkaen toiminut, alansa johtava Lemmikkieläinliike-ketju Suomessa.

Liikkeidemme valikoimiin kuuluvat koirien, kissojen ja muiden lemmikkieläinten ruokien ja tarvikkeiden lisäksi myös akvaariot, kaloineen ja kasveineen, sekä pieneläimet kuten jyrsijät, kanit, linnut, ja terraarioeläimet.

Lily Faunattaren

KANTA-ASIAKKAAKSI

Lisätietoja myymälöistämme sekä:

www.faunatar.fi

Lemmikkilinnut Kaijuli ry:n jäsenille kaikista myymälöistämme

-10%

littujen ruoista ja tarvikkeista

Faunatar

Espoo:

Iso Omena (09) 452 3858
Sello (09) 853 1994

Helsinki:

Arabia (09) 272 2960
Itäkeskus (09) 323 5471
Karnelmäki (09) 566 8566
Malmi (09) 345 2009

Hämeenlinna:

(03) 616 5511

Jyväskylä:

(014) 211 091

Järvenpää:

(09) 271 1755

Kotka:

(05) 260 6010

Kouvola:

(05) 535 4370

Lahti:

(03) 781 1001

Lappeenranta:

(05) 4 6 2947

Nokia:

(03) 389 1500

Lohja:

(019) 324 511

Pirkkala:

(03) 263 3606

Raisio:

(02) 332 3550

Seinäjoki:

(06) 423 3466

Vantaa:

Jumbo (09) 344 3900

Myymäki (09) 504 3616

**Ammattitaitoa
eläinten ehdoilla**

Valikoimamme eri myymälöissä välittelevät jonkin verran

KAKSINAINA kaunihimpi?

WP-Magazin 4/2005, s. 24–28

Hildegard Niemann: Abenteuer Zweitvogel

Käännös: Johanna Lahtinen

Papukaijat ovat pääsääntöisesti sosiaalisia lintuja, jotka elävät joko perhekunnissa kumppaninsa ja poikastensa kanssa tai parvissa ja pienemmissä yhteisöissä. Monille papukaijanomistajille onkin jo ensimmäistä lintua ostettaessa selvää,

että aikaa myöten hankitaan myös toinen lintu. Kuitenkin siinä vaiheessa, kun toisen linnun hankkiminen on ajankohtaista, ilmenee usein yllättäviä ja joissain tapauksissa melko vakaviakin ongelmia. Biologi ja käyttäytymiskouluttaja Hilde-

© H. Niemann

Harmoninen pari

Nämä sinikurkkuarat edustavat lintujen yhteiseloä ihanteellisimmillaan. Arojen pariutuminen ei kuitenkaan suju aina helposti, ja niiden harkitsematon sijoittaminen yhteen voi aiheuttaa suuria ongelmia.

gard Niemann valaisee seuraavassa mahdollisia ongelmatilanteita, joita voi syntyä, kun papukaijoja totutetaan yhteiseloön kodin neljän seinän sisällä.

Eräässä kokouksessa minua puhutelti naishenkilö, jolla oli kotonaan vanhahko amatsonipapukaija. Tämä oli perinyt linnun edesmenneeltä ystävältään. Amatsoni oli elänyt ystävän luona vuosikausia onnellisena ja tyytyväisenä. Omistaja kertoi, että hän oli hankkinut amatsonille seuraksi lajitoverin, koska hän ei halunnut sen olevan yksinäinen. Hänen surukseen linnut eivät sietäneet toisiaan lainkaan ja monesti niiden välille syntyi nahinoita. Useimmiten linnut eivät kuitenkaan olleet edes huomaavinaan toisiaan. Omistajan kysymykseen, mitä hän saattoi tilanteessa tehdä, jouduin valitettavasti vastaamaan, ettei mitään ollut tehtävissä. Amatsoni oli elänyt vuosikausia tyytyväisenä omistajansa kanssa, eikä se halunnut uudessa kodissaankaan kilpailijaa. Rouva joutui valitettavasti tyytymään siihen, että hänellä oli lintuparin sijaan kaksi yksittäistä lintua.

Uusi lintu – ratkaisu ongelmiin?

Toisen linnun hankkiminen ei ole niin ongelmatonta kuin se äkkiseltään saattaa vaikuttaa. Uuden linnun ottamista suunnittelevan pitäisi ensin perustella itselleen, miksi hän haluaa toisen linnun. Kahden papukaijan omistaminen vaatii aikaa, rahaa ja tilaa. Omistajan on kyettävä huolehtimaan sekä linnun fyysisistä että psyykkisistä tarpeista.

Lisäksi omistajan täytyy todella haluta uutta lintua. Jos nämä ehdot täyttyvät, voi toisen linnun etsintä alkaa.

Joskus omistaja haluaa hankkia toisen linnun vain ensimmäisen papukaijan terapeutiksi ja tämän ongelmien ratkaisijaksi. Usein myös väitetään, että papukaijan on haitallista elää yksin eikä ihminen pysty tyydyttämään sen tarpeita. Tällaisten syiden perusteella tehtyä ostopäätöstä pitäisi kuitenkin harkita vielä tarkasti.

Hyvin harvoissa tapauksissa toisen linnun ostaminen ratkaisee ensimmäisen papukaijan ongelmat. Miten se voisiakaan? Useimmiten toiseksi linnuksi hankitaan melko nuori lintu, joka vieläpä usein joutuu käytöshäiriöisen papukaijan seuraksi. Nuoresta linnusta ei voi olla terapeutiksi, sillä se käy itse parhaillaan läpi sosiaalistumisvaihetta. Siltä vaaditaan aivan liikaa murrosikäisen tai jo aikuisen papukaijan rinnalla. Lisäksi se on tuotu aivan uuteen ympäristöön, jossa sen täytyy tottua uuteen päiväjärjestykseen, uusiin ihmisiin ja uudenlaiseen ruokaan.

Tämän lisäksi omistajat ovat tiedostamattaan taipuvaisia kokemaan suurempaa sympatiaa uutta suoloista linnunpoikasta kuin ongelmalintua kohtaan. Ja poikanen tietenkin tekee kaikkensa ollakseen mieliksi uudelle omistajalleen. Tämän "terapeuttiostoksen" tulos ei ole onnellinen perhe, jossa elää keskenään hyvin toimeen tuleva

papukaijapari, vaan käytöshäiriöinen papukaija, epävarma ja epäsosiaalinen linnunpoikanen ja stressaantunut omistaja, joka on arvioinut tilanteen väärin. Ensimmäisen linnun ongelmat tulisi ratkaista ennen toisen linnun hankkimista. Nuori lintu ei voi milloinkaan toimia toisen linnun terapeuttina; se on siltä aivan liikaa vaadittu.

Yksi lintu - yksinäinen lintu?

Papukaijat kiintyvät omistajaansa, koska ne pitävät tätä lajitoverinaan. Ihminen on siis puuttuvan lajitoverin korvike. Koiranomistajat tietävät olevansa koiransa silmissä lauman johtajia, eikä se ole heille ongelma. Kissanomistajat taas arvostavat silkkitasuisen nelijalkaisensa riippumattomuutta ja tietävät olevansa kissallensa lajitovereita, jotka sattumalta osaavat käyttää myös purkinavaajaa. Selkeän roolinsa vuoksi kissat ja koirat ovat suosittuja lemmikkejä, mutta sen sijaan papukaijanomistajia arvostellaan tiedotusvälineissä ja toisinaan jopa omassa tuttavapiirissään siitä, että he pitävät vain yhtä papukaijaa. Useimmiten papukaijalla ja sen

© **H. Niemann**

Papukaijako terapeuttina?

Moni papukaija hankitaan toiseksi linnuksi siinä toivossa, että ensimmäisen linnun ongelmat, kuten höyhenten nyppiminen tai pureminen, ratkeaisivat sen myötä. Ensimmäistä lintua huomattavasti nuoremmalle uudelle tulokkaalle tilanne on kuitenkin usein liian vaativa.

omistajalla on keskenään kaikin puolin hyvä suhde, eikä omistaja pohjimmiltaan lainkaan halua hankkia toista lintua. Monesti omistajaan kohdistettu moraalinen paine kuitenkin kasvaa jossain vaiheessa niin suureksi, että toinen lintu hankitaan. Tällöin saavat usein alkunsa myös ongelmat.

Ensiksi hankittu lintu ei kiinnostu uudesta tulokkaasta, vaan se reagoi

mustasukkaisesti ja tulee aggressiiviseksi. Jos se osaisi puhua, se luultavasti sanoisi omistajalleen: "Mitä iloa minulle on tuosta papukaijasta? Minä en halunnut sitä, sinä sen halusit. Minä haluan vain sinut!" Lopputuloksena on stressaantunut lintu, joka on mustasukkainen uudelle tulokkaalle, ja pari epäluuloista ystävää, jotka sanovat vanhem-

Tietenkään yksinelävällä linnulla ei voi teettää poikasia, eikä omistaja sitä usein haluakaan. Luonnollisessa elinympäristössään monet linnut eivät pesi, mikä on aivan normaalia. Mutta jätetäänpä pariutumisen sikseen ja tarkastellaan arkipäivän tilanteita. Omistajalla ja papukaijalta on hyvä suhde. Lintua rapsutel-

© H. Niemann

Sepelaroja

Suurten papukaijoiden pitäminen on vaativaa. Parittamista tai yhteen sijoittamista tulisi harkita huolellisesti etukäteen.

man linnun poikkeavan käytöksen johtuvan siitä, että omistaja viivytti lajitoverin hankkimista liian pitkään. Mutta entä papukaijan tarpeet? Niitähän ei voi ihminen tyydyttää, vai voiko?

laan päivittäin eli se saa tarpeeksi kosketusta. Linnun kanssa leikitään intensiivisesti 15 minuuttia kaksi kertaa päivässä, se saa riittävästi liikuntaa, sitä ruokitaan hyvin ja se saa tarpeeksi älyllisiä virikkeitä. Mitä

siltä siis puuttuu? Ei mitään – linnulla on kaikki hyvin. Jos ei halua hankkia toista papukaijaa, ei muiden pitää antaa vaikuttaa mielipiteisiinsä, vaan voi jättää ulkopuolisten kommentit omaan arvoonsa.

Kaksi lintua – ystäviä vai vihollisia?

Toisen papukaijan hankinta tuo muutoksen mukanaan. Päivittäisiä rutiineja täytyy muuttaa, sillä molemmat linnut tarvitsevat yhtä paljon huomiota. Muutoin vanhempi lintu saattaa purkaa tyytymättö-

voi pettyä ja siirtää pettymyksensä tiedostamattaan lintuihin. Vanheman linnun aggressiivisuus uutta tulokasta kohtaan ei yleensä johdu mustasukkaisuudesta vaan pikemminkin päivittäisten rutiinien muuttumisesta. Siksi on erityisen tärkeää, että vanhemman linnun tutut rutiinit säilytetään uuden tulokkaan totutusvaiheessa.

Sopeutumista voi helpottaa tuomalla uuden linnun häkin jo muutamaa viikkoa ennen linnun hankin-

© H. Niemann

Aikuinen senegalinkaija

Sopivia kumppaneita ovat suunnilleen samanikäiset ja samanluonteiset papukaijat. Spontaanuja heräteostoksia tulisi ehdottomasti välttää.

myyttään uuteen tulokkaaseen. Ei pidä missään tapauksessa olettaa, että linnut tulevat muitta mutkitta keskenään toimeen. Jos omistajan odotukset ovat liian suuret, hän

taa huoneeseen, jossa vanhempi lintu on. Uuden häkin vedestä, ruoasta ja puhtaudesta huolehdi-taan samalla tavoin kuin toisenkin. Kun vanhempi lintu on tottunut uu-

siin rutiineihin, siitä ei tunnu oudolta, että uudesta linnusta huolehditaan. Vanhempi lintu tulisi aina hakea ensin häkistään, ettei siitä tunnu siltä, että uutta lintua suositaan. Molem-

pien lintujen kanssa olisi hyvä puuhailla ja leikkiä yhtä aikaa, jos vanhempi lintu hyväksyy tämän. Näin uusi lintu voi ottaa oppia vanhemmalta. Alussa molemmilla linnuilla

Amatsonit, kuten tämä keltaniska-amatsoni, tunnetaan kiivaasta temperamentistaan ja taipumuksestaan puolustaa reviiriään. Lintu, jolla on läheinen suhde omistajaansa, ei tule ongelmitta hyväksymään uutta lintukumppania.
Kuva: Sanne Lappalainen

tulisi joka tapauksessa olla erilliset häkit, jotta vältytään yhteenotoilta. Lintujen annetaan leikkiä yhdessä vain, jos niitä voidaan pitää silmällä. Häkit voivat olla vierekkäin, mutta linnut eivät saisi päästä vahingoittamaan toisiaan pintojen välistä.

Nuori vai jo aikuinen lintu?

Kysymykseen, millainen papukaija toiseksi linnuksi tulisi valita, on vaikea vastata. Ensinnäkin papukaijat ovat yksilöitä, ja toiseksi, mahdollisuuksia on monia. Yleinen käytäntö on, että varhaisessa murrosiässä olevalle papukaijalle hankitaan seuraksi muutaman kuukauden ikäinen poikanen. Monet näin valinneet omistajat valittavat, etteivät linnut kiinnostu toisistaan. Jos miettii asetelmaa tarkemmin ja siirtää sen ihmisten maailmaan, vaadittaisiin vastaavassa tilanteessa 14-vuotias nuorta puuhailemaan kuusivuotiaan esikoululaisen kanssa.

Omistaja perustelee valintansa usein sillä, että nuori lintu sopeutuu uusiin olosuhteisiin paremmin kuin vanha. Sukukypsyyden kynnyksellä olevat papukaijat elävät murroskautta. Aikuistuvat linnut eivät normaalisti halua olla tekemisissä poikasten kanssa. Tämä hormonaalisten muutosten aika tarjoaakin omistajalle mahdollisuuden hankkia papukaijalle seuraksi samanikäinen lintu. Monet papukaijat annetaan tässä vaiheessa pois, koska omistajat eivät pärjää niiden kanssa. Usein tällaiset linnut kehittyvät uudessa kodissa myönteisesti, koska paikanvaihdos on tapahtunut samaan

aikaan aikuistumisen kanssa. Jos lintujen halutaan tulevan hyvin toimeen keskenään, on järkevämpää hankkia samanikäinen papukaija kuin aivan nuori.

Koiras vai naaras?

Kumpaa sukupuolta uuden linnun tulisi olla? Usein väitetään, että pitäisi valita vastakkaista sukupuolta oleva kumppani. Ensiksi tulisi kuitenkin pohtia muutamia kysymyksiä: Halutaanko papukaijalla teettää poikasia? Onko omistajalla tarpeeksi asiantuntemusta ja tilaa pesittämistä varten? Miten poikasille hankitaan uudet kodit? Entä jos poikasia tulee joka vuosi? Jos poikasia ei haluta, miten soidinajasta selviydytään? Muuttuvatko papukaijat silloin aggressiivisiksi? Mitä tehdä, jos naaraalle tulee munimisvaikeuksia, koska sille ei ole tarjottu pesimäpaikkaa? Miten reagoida, jos esimerkiksi koiraskakadu yrittää hyökätä naaraan kimppuun?

Parien pitäminen ei ole välttämättä ongelmantonta, ja sitä tulisi harkita tarkoin. Eryteisesti kakauduilla ja amatzoneilla, mutta myös harmaapapukaijoilla, voi ilmetä voimakkaita reaktioita soidinaikana. Mikäli lintuja ei haluta pesittää, tulisi ehdottomasti harkita, eikö samaa sukupuolta oleva kumppani olisi sittenkin parempi. Tällöin vältyttäisiin lisääntymisviettiin liittyviltä ongelmilta.

Samaa vai eri lajia?

Soidinajan ongelmat voi välttää, jos valitsee linnun kumppaniksi toisen lajin edustajan. Luonnollisesti tässä-

kään tapauksessa ei ole varmaa, että papukaijat tulevat keskenään toimeen, mutta sopua ei voi taa- ta edes lajitoverien välillä. Yleinen havainto on, että papukaijat, jotka ovat peräisin samalta alueelta, tulevat toimeen hiukan paremmin kuin esimerkiksi eri mantereilta kotoisin olevat linnut. Papukaijojen koko taas ei näytä vaikuttavan samalla tavalla niiden välisiin suhteisiin.

Näin ollen kuulee kertomuksia kel- taniska-amatsonin kanssa oivallises- ti toimeen tulevasta munkkiaratista, hyasinttiaran kyljessä mielellään istuvasta sinisilmäkakadusta ja undulaattiin kiintyneestä siniotsa- amatsosta. Kuitenkin tulisi ottaa huomioon lintujen luonteet. Vaikka lajin sisällä voikin olla huomattavia yksilöllisiä temperamenttieroja, voi- daan yleensä todeta tietyille lajille ominainen perusluonne. Kannattaa nähdä vaivaa ja etsiä sellainen lintu, jolla on suurin piirtein saman- lainen luonne kuin ensiksi hankitulla linnulla. Ei ole kovin järkevää laittaa yhteen sellaisia temperamenttiään erilaisia lintuja kuin mustalakkia- ratit (*Pionites melanocephalus*) ja flegmaattinen isoafrikankaija (*Poi- cephalus robustus*). Tämänkaltaiset suhteet ovat usein jo etukäteen tuomittu epäonnistumaan.

Monet ovat sitä mieltä, ettei eri laji- en pitäminen yhdessä ole luonnol- lista, koska eri lajien välisiä suhteita ei synny papukaijojen oikeassa elinympäristössä. Tällaisten itseop- pineiden papukaijapsykologien mielestä tilanne on linnuille lähin-

nä kiduttava. Toisaalta tiedetään kuitenkin, että papukaijat tulevat hyvin toimeen niinkin erilaisten olentojen kuin ihmisten kanssa. Ei siis ole mitään syytä epäillä, mikseivät ne tulisi toimeen myös toisenlajisen papukaijan kanssa. Luonnollisessa elinympäristössäänkin eri lajit elävät yhdessä. Tästä ovat esimerkkeinä undulaattien, neitokakadujen ja kakadujen yhteisparvet sekä aro- jen, amatsonien ja pienempien papukaijojen kokoontumiset. Eri lajeja pidetään ongelmitta yhdessä myös joidenkin eläintarhojen suuris- sa lintutaloissa, joissa linnut lentävät vapaana. Ei siis ole syytä huoleen niin kauan, kun papukaijojen ei anneta pesiä.

Toiseen lajiin kuuluvaa lintua valit- taessa olisi hyvä päätyä nuoreen lintuun, joka on samankokoinen tai suurempi kuin ensimmäinen lintu. Vanhempi papukaija ei mielellään hyökkää samankokoisen tai suu- remman linnun kimppuun, koska riski hävitä kamppailu ja menettää reviiri "kilpailijalle" on liian suuri. Nuoren linnun ulkoinen olemus saa siis aikaan eräänlaisen aselevon. Nuorempi lintu puolestaan elää sosiaalistumisvaihetta eikä uskalla tehdä hyökkäysaloitetta. Toisaalta se myös ottaa oppia vanhemmas- ta linnusta siihen tutustuessaan. Vaikka tappelu syntyisikin, nuori lintu pystyy suuremman kokonsa turvin puolustautumaan paremmin kuin pieni papukaija. Molemmilla papukaijoilla tulisi olla oma häkki, jonne ne voivat vetäytyä. Erityisesti nuori lintu tarvitsee sopeutusvai- heessa usein rauhoittumisaikaa,

Espoon Eläinkeskus Oy

www.elainkeskus.net

* Suomen laajin valikoima papukaijanleluja

* Myös nettikauppa

* Uudet
PapukaijaVilla
häkit ja
ständit

* **Kaikka papukaijallasi!**

Espoon Eläinkeskus Oy, Sokerilinnantie 4, Leppävaara p. 09-57131820

jolloin se voi nukkua tai muuten rentoutua. Myös ensimmäinen lintu stressaantuu uuden tulokkaan vuoksi, ja sille tekee hyvää voida vetäytyä omaan häkkiinsä kuten ennenkin.

Nuorta lintua ei pidä koskaan laittaa ensimmäisen linnun häkkiin. Vanhempi lintu todennäköisesti puolustaa häkkiään verisesti – ei ehkä silloin, kun omistaja on huoneessa, mutta varmasti silloin, kun kukaan ei ole näkemässä. Kun linnut sietävät hyvin toisiaan, voidaan alkaa suunnitella yhteisen häkin hankkimista. Suositeltavia ovat sellaiset häkit, jotka voi jakaa väliseinän avulla kahteen osaan yön ajaksi. Jos päätyy toisenlaiseen malliin, on suositeltavaa säilyttää vanhat häkit yöpymishäkkeinä. Papukaijoiden ei pitäisi antaa viettä yötänsä samassa häkissä. Erityisesti nuori lintu tarvitsee paljon virkistävää unta eikä sitä saisi häiritä yön aikana. Uusi häkki sisustetaan kokonaan uudella tavalla ja linnut päästetään häkkiin yhtä aikaa. Lintujen reaktioita seurataan tarkkaan ja puututaan asiaan, jos näyttää siltä, että tilanne käy jommallekummalle linnulle liian raskaaksi. Ensimmäisinä päivinä lintujen käyttäytymistä tulisi tarkkailla huolellisesti ja säilyttää vanhat häkit kaiken varalta.

Yksilöllinen ratkaisu tilanteen mukaan

Päätöstä toisen linnun hankkimisesta ei tulisi tehdä hetken mielijohteesta. Toisen linnun hankkiminen ei ratkaise mahdollisia ongelmia, eikä hankintaan voi suhtautua kevyesti. Jo hankitun papukaijan outoon ja ongelmalliseen käytökseen voi saada apua esimerkiksi käyttäytymiskouluttajalta. Ensin on kuitenkin hyvä ottaa yhteyttä pätevään eläinlääkäriin ja sulkea pois mahdolliset sairaudet. Ketään ei saisi painostaa hankkimaan toista papukaijaa, jos tämä itse ei sitä halua. Kenenkään ei pitäisi joutua häpeämään tapaansa pitää lintuaan. Tietenkin on hienoa, jos on sekä rahaa että aikaa pitää kahta tai kolmea papukaijaa. Joillakin linnunomistajilla ei kuitenkaan ole tähän mahdollisuuksia tai halua. Myös heidän päätöstään täytyy kunnioittaa, kunhan vain papukaijan tarpeet tulevat tyydytetyiksi. Jokaisen papukaijanomistajan, joka on saavuttanut lintunsa luottamuksen, tulisi voida olla ylpeä saadessaan jakaa elämänsä näin älykkään ja mielenkiintoisen eläimen kanssa.

Sijoituslintukuulumisia keväältä 2006

Sijoitustoiminnan aloittamisesta on nyt kulunut yli kaksi vuotta. Näihin kahteen vuoteen on sisältynyt monta eri tarinaa, toiset iloisia, toiset surullisia. Tänä aikana on tullut myös opittua vaikka mitä ja tutustuttua moniin eri ihmisiin sekä lintuihin. Toiminta on lähtenyt hyvin käyntiin ja olemme saaneetkin jo useita hyviä sijoituskoteja rinkiimme (lisää tarvitsemme kuitenkin aina).

Keskimäärin olemmekin onnistuneet hyvin tavoitteessamme auttaa lemmikilintuja löytämään pysyvät ja turvalliset kodit. Näillä eväillä auttaminen jatkuu edelleen.

Haluaisinkin kiittää niitä lukuisia henkilöitä, jotka ovat auttaneet yhdistystä sijoitusrinkitoiminnassa. Ilman heitä emme olisi onnistuneet tämän toiminnan aloittamisessa ja hoidossa.
Sanne Lappalainen, sijoitusrinki

Tässä muutama tarina sijoituslinnuistamme:
Valkokakadu Impi

Minulle tuli yhdistyksen kautta tammikuussa 2006 sijoituslintuna valkokakadunaaras Impi. Hain ensisijaisesti lajiseuraa jo kotonamme olevalle valkokakadunaaras Akulle. Tiedostin riskin ottaa aikuinen lintu kotiimme, mutta kun linnut ovat samanikäisiä keskenään ja samaa sukupuoltakin, niin mahdollisuudet heillä tulla toimeen keskenään olivat mielestäni hyvät. Tuntui myös varsin turvalliselta ottaa yhdistyksen sijoituslintu, jolloin tässä touhussa oli vielä "takaovi", jos elämä lintujen kesken tuntuisi mahdottomalta. Impi on siis kolme kuukautta koeajalla, jonka jälkeen siirtyy minun omistukseen.

Impin kotiutuminen on sujunut hyvin. Se luottaa minuun, mutta ei ole muiden perheenjäsentemme antanut itseään vielä koskettaa. Ensimmäisen viikon Impi vietti omassa tutussa häkissään Akun häkin vierellä. Yhtä aikaa vapaana ne olivatkin jo parin päivän pällistelyn jälkeen. Ja täytyy sanoa, että oli liikuttava hetki, kun ne uskalsivat koskettaa toisiaan. Siitä sukimisesta ei meinannut tulla loppua koko päivänä. Oli upean näköistä, kun ne pääsivät toteuttamaan linnuille ominaista tekemistä keskenään. Herttaista!

Molemmat linnut ovat siis hyväksyneet toensa ja asuvat nyt samassa häkissä. Impin vanha häkki on tosin vielä vierellä kaiken varalta. Ja välillä jompikumpi linnuistamme asettuukin

sinne yöksi ihan omasta tahdostaan. Impi ei ole niin kesy kuin olin ymmärtänyt sijoituslintuilmoituksen kautta, mutta se ei haittaa. Se tottelee käskyjä ihan hyvin ja ottaa mielellään rapsutuksia vastaan. Impi ei ole purrut minua, vaikka olen sen käsiini ottanutkin, vaikkei ole siihen tottunut. Se on siis suorittanut varsin mallikkaasti seuraneidin virkaa Akulle.

Mutta Akun kanssa minulla tulikin sitten ongelmia. Akun ottaessa Impin kumppanikseen ei minulla ole ollut asiaa koskettaa Akua ollenkaan. Se on jopa hyökkäillyt päälleni häkin luona ollessani. Osasin odottaa, että Aku muuttuu varmasti toisen linnun tullessa taloon. Se ei ole enää se mamman mussukka, joka asui olkapäälläni. Mutta uskon, että ajan kuluessa Akukin rauhoittuu, niin kuin on tehnyt. Hyökkäilyt ovat jääneet, eikä se jaksa aina "pullistellakaan" kun esim. siivoan häkkiä. Kaikesta huolimatta pääasia on, että Akulla on seuraa silloinkin, kun me emme ole kotona.

Nyt on kulunut reilut kaksi kuukautta Impin tulosta. Impi on ruvennut leikkimään varsin kekseliäästikin, kun arki muuten on jo tuttua. Se on pari päivää pähkäillyt häkin lukkojen kanssa ja odotan lähiaikoina sille onnistumisen iloa, kun saa oven auki :-)
Lelut yleensäkin ovat Impin suosikkeja, kun taas Aku keskittyy lähinnä seinän tuhoamiseen. Ruokavalion muutoskin sujui Impillä hyvin siemenseoksen vaihduttua pelletteihin. Tuoreruuan suhteen molemmilla linnuilla on omat mieltymyksensä.

Että eiköhän tässä voida hyvillä mielin odottaa entisen omistajan vierailua, kun kolme kuukautta tulee täyteen. Kaikki on ns. viimeistä allekirjoitusta vaille :-)

Heljä Kämäräinen

Harmaapapukaija Petruska

Petruska (13v.) haettiin meille Mikkelistä 24.3.2006. Mikkelin oli sopivasti puolessavälissä vanhasta kodista meille. Päivä oli perjantai ja kello oli jo tosi paljon, kun palasimme hakureissulta kotiin. Ehkä pitkän matkan ja myöhäisen ajankohdan takia linnun siirto matkahäkistä omaan vanhaan tuttuun kotihäkkiin sujui kepin avulla helposti ja ilman ylimääräisiä ohjelma numeroita. Ensimmäisen yönä meillä Petruska nukkui peiton alla, ihan vaan muuttostressin vähentämiseksi.

Ruokapyramidi papukaijoille

Terveellinen ja luonnollinen ruokavalio lemmikkipapukaijalle.

Gloria Scholbe: Food Pyramid for Parrots

Julkaistu Holistic Bird Newsletter -uutiskirjeessä syyskuussa 2002

Kääntänyt Jarmo Tuutti

Tiivistänyt Sabine Fehrmann

Artikkelissa rakennettava ruokapyramidi on yleinen ohjeistus ilman erikoisruokavaliota oleville, luonnossa puiden latvustoissa ruokaileville papukaijoille. Artikkelin tiivistelmä suuremmasta kokonaisuudesta, jonka voi lukea englanniksi <http://www.holisticbirds.com> sivuilta. Käännetty artikkeli on kokonaisuudessaan tulossa Lemmikilinnut Kaijuli ry:n kotisivuille alkuvuodesta 2007.

Myyttejä murtamaan

1. Lintujen ruokavalio on kuin ydinfysiikka. Se on niin monimutkainen asia, että tarvitaan vähintään yliopistotutkiminto sen ymmärtämiseksi.

Totta, ruokavalioiden tieteellinen puoli on monimutkaista. Eri ravinteiden vaikuttamisen ja niiden kemian ymmärtäminen vaatii pitkälle meneviä opintoja. Näin pitkälle menevä tietämys ei kuitenkaan ole vaatimus lintujen ruokinnassa sen enempää kuin omankaan ruokavaliion suunnittelussa. Viime aikojen lukuun ottamatta ihmiset ovat onnistuneet tuhansien vuosien ajan ruokkimaan perheensä ilman tietämystä ravinto-opista, käyttämällä maalaisjärkeä.

2. Omistajat eivät voi tarjota linnuilleen terveellistä ruokavaliota ilman pellettejä.

Tämä ei ole totta, mutta terveellinen ruokavalio vaatii kyllä hiukan ajatusta ja työtä. Jos lemmikin omistaja ei ole halukas tarttumaan haasteeseen, seurauksena on pelkästään siemenistä tai pelleteistä koostuva ruokavalio. Kumpakaan näistä ei voi pitää terveellisenä vaihtoehtona papukaijalle. Ei-pe-sivät neitokakadut ja undulaatit pärjäävät suhteellisen hyvin pelkällä siemenruokavaliolla ja senegalit pelkillä pelleteillä. Nämä ovat ainoita lajeja, jotka oman kokemukseni mukaan pystyvät pysymään terveinä pitkään pelkällä siemen- tai pellettidieetillä. Omistajat, jotka pystyvät seuraamaan muutamaa yleistä ohjenuoraa, pystyvät todellakin ruokkimaan lintujansa huomattavasti terveellisemmällä ruokavaliolla, kuin pelkillä pelleteillä tai siemenillä on mahdollista.

3. Omistajat, jotka eivät syötä linnuilleen pellettejä, tuomitsevat ne aliravitsemuksen aiheuttamien tautien aiheuttamaan kuolemaan.

Tämä pitää paikkansa vain, jos omistajat ruokkivat lintujaan pelkillä siemenillä, ihmisten roskaruoalla tai vain parilla linnun lempiruoalla.

Vierailin kerran erään aran luona, joka suostui syömään pelkästään perunamuusia kastikkeella. Tämän linnun höyhenissä oli mustia raitoja; selkeä merkki vajaaravitsemuksesta. Linnuilla, joilla on teollisesti tuotettu ruokavalio, voivat myös kärsiä ja kuolla vajaaravitsemuksesta. Vajaaravitsemushan tarkoittaa huonoa ravintoa. Jotkut suunnitellut ruokavaliot sisältävät toisia ravinteita liikaa tai toisia liian vähän tietyille lajeille ja yksilöille. Kumpikin ääripää, päivittäin syötettynä, on huonoa ravintoa.

4. Omistajat ovat alakoulutettuja suunnittelakseen linnuilleen terveellisen ruokavalion.

Tämä ei ole totta. Tasapainotetun ruokavalion suunnittelu linnulle vaatii kaksi asiaa:

- Yleisen käsityksen siitä, mitä kyseinen laji syö luonnossa.
- Riittävästi maalaisjärkeä ruokapyramidin ohjeistuksen seuraamiseen.

Jos linnulla on terveysongelma, joka vaatii erityistä ruokavaliota, voi lemmikinomistajan olla tarpeen saada apua sopivan ruokavalion suunnittelussa linnunravintoasiantuntijalta.

5. Omistajat ovat liian laiskoja tarjotakseen linnuilensa hyvän ruokavalion.

Tämä voi pitää osin paikkansa, mutta ei kaikkien omistajien kohdalla. Siitä voidaan selvittää strategialla ja pienellä halukkuudella nähdä

vaivaa lemmikkikumppaninsa eteen.

6. Luonnonlinnut kuolevat vajaaravitsemukseen

Kyllä, joillekin linnuille käy näin, mutta ei normaalissa ympäristössä. Tässä on muutama syy, miksi linnut kuolevat vajaaravitsemukseen luonnossa:

- Niistä on tullut liian riippuvaisia viljelysmaista niiden luonnollisten ruokailualueiden tuhouduttua. Pelkästään yhden ruoan syöminen johtaa yleensä vajaaravitsemukseen, ellei lintujen ruokavalio normaalistakin koostu pelkästään tuosta yhdestä ruoasta.
- Sairaus tai vamma estää niitä etsimästä ruokaa.
- Huono kasvukausi, kuivuus, tulipalo tai tuholaiset ovat tuhonneet niiden normaalisti syömän ruoan.
- Kova kilpailu ruoasta yhdellä alueella.

7. Pellettien koostumus on tieteellisesti tutkittu, joten ne ovat huomattavasti parempia, kuin luonnollisesti suunnitellut ruokavaliot.

Tämä ei yksinkertaisesti ole totta. Teollisesti tuotetuissa ruokavalioiden on useita huonoja puolia, esimerkiksi:

- Kapea-alaisuus; ottaa vain mikro- ja makroravinteet huomioon.
- Viljan, joka ei ole linnun luonnollista ruokavaliota, käyttäminen pohjana.

- Hedelmien, pähkinöiden ja vihreiden kasvien, jotka muodostavat suuren luonnollisen osan ruokavaliota suurimmalle osalle papukaijoista, poisjättäminen.
- Ruokavalion monipuolisuuden ja vaihtelemisen huomiotta jättäminen.
- Lajin tai yksilöiden tarpeiden huomiotta jättäminen.

8. Pelletit ovat hyvästä, siemenet pahasta.

Pelletit tai siemenet eivät ole yksin täydellinen ja hyvä ruokavalio linnulle. Myöskään kumpikaan niistä ei ole täysin huono. Siemenet ovat hyvää ruokaa, ne sisältävät useita ravinteita ja voivat olla osa terveellistä ruokavaliota. Yksittäiset ruokatyypit harvoin kuitenkaan ovat minkään eläimen koko ruokavalio luonnossa.

Pelletit sisältävät tasapainon mikro- ja makroravinteiden välillä, jonka karjaravintoasiantuntijat ovat päättäneet sisältävän kaikki ravinteet, mitä lemmikipapukaija tarvitsee. Nämä laskelmat perustuvat kanoilla yli 20 vuotta sitten tehtyihin tutkimuksiin ja niitä rajoittaa myöskin ajan vähemmän kattava tietoravintotietämys on kehittyneen paljon, mutta juuri mikään osa tuosta suuresta määrästä tietoa ei ole heijastunut nykypäivän karjan ja lemmikkilintujen ravintolaskelmiin. Suurimmat muutokset, jotka olemme nähneet lemmikkilintujen ruokavaliossa, ovat muutokset pellettien muodoissa, pakkauksissa, hajuissa

ja sokerimäärissä. Mikään näistä muutoksista ei koske ravintoa. Pelletit eivät myöskään ota huomioon eri lajien ja yksilöiden erikoistarpeita.

Myönnettäköön, että jotkin valmistajat ovat alkaneet vaihdella tiettyjä reseptien osia kompensoidakseen useimmin havaittuja ongelmia pelleteissä. Valmistajat ovat vähentäneet kalsiumia ja D3-vitamiinia neitokakaduilta, lisänneet kalsiumia ja D3-vitamiinia harmaapapukaijoille, lisänneet A-vitamiinia avoparikaijoille, lisänneet rasvaa aroille ja vähentäneet rautaa suoranokilta. Siltikään he eivät ole ottaneet huomioon näiden lemmikkilintujen ruokien suurimpia ongelmia, joista yksi on se, että teollisesti tuotetut ruoat perustuvat väärän tyyppiselle ruoalle. Suurimmalle osalle lemmikkilintulajeista ei sovi ruokavalio, joka perustuu viljaan ja soijaan. Nämä vieraat ruokalähteet ovat luultavasti syynä useisiin lemmikkilintujen terveysongelmiin.

On sääli, jos uhanalaisten lajien edustajat kuolevat vankeudessa ollessaan osana lisääntymishjelmaa siksi, että niiden omistajat syöttävät niille näin laskettua ruokavaliota siinä uskossa, että se on niille parempi, kuin niiden luonnollinen ruokavalio. Pellettien tuottamista parempi vaihtoehto olisi tuottaa valmiiksi pakattuja pakastettuja ruokia, jotka perustuisivat lajien luonnolliseen ruokavaliioon. Tämä on vielä koskematon markkinasegmentti, jossa on suurta potentiaalia. Siitä hyötyisivät sekä linnut, niiden omistajat että

lemmikkiutuoteteollisuus.

Ruokavalio

Lukuun ottamatta joitain erityisruokavalion omaavia lajeja, luonnossa linnuilla on laaja-alainen ruokavalio riippuen siitä, mitä ruokaa on saatavilla. Linnut tulevat useista erilaisista maastoista ja ilmastoista, ja alue, jolla ne elävät, antaa vihjeitä siitä, minkälaisia ruokia ne syövät luonnossa. Vaikka emme voikaan täysin kopioida lintumme luonnollista ruokavaliota, voimme päästä lähelle ruokkimalla sitä samankaltaisilla, hankittavissa olevilla ruoilla. Kun syötämme linnullemme monipuolista ruokaa, jossa kaikkea on kohtuudella, tarvitsee meidän ruokavaliota tasapainottaaksemme tietää vain, että tietyissä ruoissa on enemmän ja tietyissä vähemmän eri ravinteita.

Keskustellessamme puiden latvustossa ruokalevien papukaijoiden ruokapyramidista, opit rakentamaan oman lintusi erikoistarpeisiin sopivan ruokapyramidin.

Vihreät muodostavat ruokavalion pohjan

Miksi vihreiden kasvien pitäisi olla papukaijan ruokavalion perusta tieteellisesti rakennettujen ruokavalioiden perustana toimivien jyvien sijaan?

Tarkoitusta varten kasvikset on jaettu kahteen kategoriaan: niihin, jotka kasvavat maan alla ja niihin, jotka kasvavat maan päällä. Maan

päällä kasvavat vihannekset koostuvat vihreistä lehdistä, kasvien varista, kukista, kukkien vihanneksista ja kukkivien vihannesten hedelmistä. Tämän tyyppiset vihannekset voivat muodostaa 25-40 % puiden latvustossa ruokailevien papukaijoiden ruokavaliosta. Laaja haarukka prosenteissa on suunniteltu otta-
maan huomioon eri lajien ja yksilöiden eroavaisuudet, jotka lemmikinomistajan tai ravintokonsultin pitää päättää.

Juuri- ja mukulavihannekset sisältävät yleisesti vähemmän vettä, kuin kukat, hedelmät, lehdet tai varret, ja näin ollen niissä on enemmän ravinnollista tiheyttä. Ne voivat olla hyviä karoteenin tai C-vitamiinin lähteitä, ja niissä on keskimääräinen tai korkea proteiini- ja kuitupitoisuus, mutta mineraalien lähteenä ne ovat huonoja. Niissä on myös korkea tärkkelystaso, eivätkä muutenkaan olisi normaali osa puiden latvustossa ruokailevien papukaijoiden ruokavaliota, sillä ne pitää kaivaa ylös maasta. Tämän takia niiden ei pitäisi olla osa ruokavalion perustaa.

Puiden latvoista ruokansa etsivien lintujen ruokavalio koostuu pääosin lehdistä, lehtien silmuista, kukista, kukkien nupuista, siitepölystä, hedelmistä, pähkinöistä ja hyönteisistä. Mikään näistä ruoista ei vastaa viljan tai ruohon siemeniä. Koska latvustossa syövät papukaijat etsivät suurimman osan ruoastaan puista, joissa vilja ei kasva, on se epäluonnollinen osa niiden ruokavaliota. Koska linnut eivät ole

evoluution kautta tottuneet näihin tekijöihin, voivat ne toimia allergeeneinä, tulehduksen aiheuttajina, myrkkyyinä tai saada aikaan muita haitallisia vaikutuksia.

Älä rajoita ruokavaliota pelkästään yhteen vihreiden tyyppiin tai muuhunkaan yhteen ruokaan, vaan kierrätä eri ruokia tarjotaksesi mahdollisimman monipuolisen eri ravinteiden vaihtelun ja vähentääksesi linnun herkkyyttä ruoille.

Maan päällä kasvavat vihannekset

Vihreälehtisten vihannesten lisäksi muut vihannekset ovat osa pyramidin perustaa ja voivat muodostaa 10 – 15 % ruokavaliosta.

Varsivihanneksiin kuuluvat parsat, selleri ja saniaisen pää. Tähän kategoriaan listaamme myös syötäväksi kelpaavien puiden silmut ja oksat, sekä puskat, kuten omena, paju, poppeli, haapa ja Amerikan syreeni.

Kukkavihannekset ovat kukkien nuppuja, jotka syödään ennen kuin ne avautuvat kukiksi. Näihin kuuluvat on mm. parsakaali, artisokka, kukkakaali ja ruusukaali.

Syötäviin kukkiviin kukkiin kuuluvat kesäkurpitsa, kurpitsa, köynnöskrassi, kamomilla, voikukka, kiinanruusu, syreeni, ohdake, omena sekä monia muita.

Vihanneshedelmät muodostuvat sen jälkeen, kun kasvin kukat ovat pudonneet. Niissä on siemeniä

vihanneksen sisällä. Näitä vihanneksia on monen värisiä ja niissä on suuri määrä erilaisia ravinteita. Näitä ovat mm. kurpitsa, kesäkurpitsa, paprikat, tomaatti ja okra.

Yleisesti ottaen värikkäimmät vihannekset sisältävät eniten ravinteita. Eri värit ovat merkki erilaisista kasvin kemikaaleista, joten on hyödyllistä pyrkiä sisällyttämään mahdollisimman paljon eri värejä ruokavaliioon. Vihanneksissa on yleensä paljon kaliumia, magnesiumia, fosforia, kalsiumia, foolihappoa sekä A- ja C-vitamiineja. Niissä on myös pieniä määriä muita vitamiineja ja mineraaleja.

Vihreiden vs. jyvien ravintosisältö

Kaiken kaikkiaan vihreät sisältävät paremman sekoituksen ravinteita kuin jyvät. Tohtori William Harris havaitsi eräässä eri ruokalähteiden ravintosisältöjä vertailevassa tutkimuksessaan, että 96 saatavilla olevasta vihanneksesta puuttui pelkästään B12-vitamiinia. Toisaalta taas 18 saatavilla olevasta vilja-lajikkeesta puuttui C-, B12-, E- ja A-vitamiinia sekä kalsiumia.

Rasvahapot Omega 3 ja Omega 6

Ravitsemustieteilijöiden mukaan useat terveysongelmat johtuvat väärästä Omega 3 – Omega 6 -suhteesta ruokavaliossa. Ihanteellinen suhde olisi 2:1 (Omega 3:Omega 6). Vankeudessa elävien lintujen ruokavaliossa on kuitenkin huomattavasti enemmän Omega 6:tta kuin Omega 3:a. Tämä johtuu siitä,

että Omega 6 -rasvahapot tulevat pääosin jyvistä, kun taas Omega 3 -rasvahapot tulevat vihreitä lehtiä sisältävistä kasveista (niin maalla kuin meressä), sekä tietyistä pähkinöistä ja siemenistä, kuten saksanpähkinöistä ja pellavansiemenistä.

Korkean Omega 6 ja matalan Omega 3 määrän sisältävistä ruokavalioista aiheutuviin terveyshaittoihin kuuluvat mm. syöpä, sydäntaudit, niveltulehdus, masennus, ylipaino, insuliinin vaikuttamattomuus, allergiat, autoimmuunitaudit, diabetes ja käytökselliset ongelmat.

Hedelmät

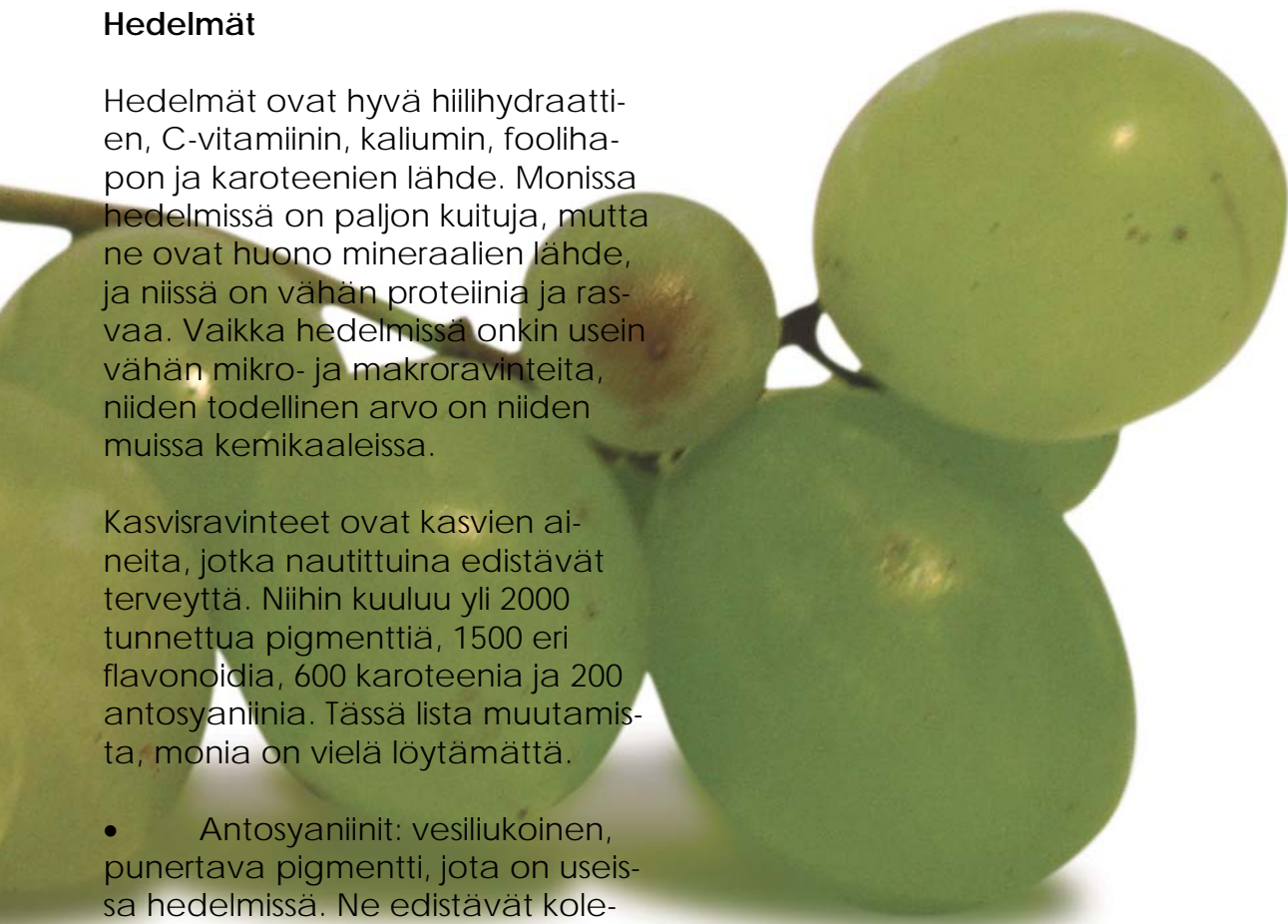
Hedelmät ovat hyvä hiilihydraattien, C-vitamiinin, kaliumin, foolihapon ja karoteenien lähde. Monissa hedelmissä on paljon kuituja, mutta ne ovat huono mineraalien lähde, ja niissä on vähän proteiinia ja rasvaa. Vaikka hedelmissä onkin usein vähän mikro- ja makroravinteita, niiden todellinen arvo on niiden muissa kemikaaleissa.

Kasvisravinteet ovat kasvien aineita, jotka nautittuina edistävät terveyttä. Niihin kuuluu yli 2000 tunnettua pigmenttiä, 1500 eri flavonoidia, 600 karoteenia ja 200 antosyaniinia. Tässä lista muutamista, monia on vielä löytämättä.

- Antosyaniinit: vesiliukoinen, punertava pigmentti, jota on useissa hedelmissä. Ne edistävät kolesterolisynteesiä.
- Flavonoidit: ennen tunnettu

nimellä P-vitamiini. Niitä on yli 1500 ja ne auttavat C-vitamiinin kanssa solukalvojen vahvistamista.

- Limonoidit: terpeenien alaluokka, jota löytyy sitrushedelmistä. Hajottaa sappikiviä ja estää syöpäkasvainta kehittymästä.
- Lykopenit: voimakas antioksidantti, joka toimii eturauhassyöpää vastaan.
- Luteiini: edistää silmien terveyttä.
- Fenolit / Polyfenolit: niitä luonnehtii sininen, sini-punainen ja violetti väri, jonka ne antavat marjoille, greipille ja violetille munakoisolle. Niillä on useita eri antioksidanttien vaikutuksia.

Ohessa on taulukko joistain hedelmistä ja niiden mikro- ja makroravinteiden sekä kasvisravinteiden arvoista.

Hedelmä	Proteiini	Hiilihyd.	Ravinteet
Omena	0,1	14,8	Pektiini, kversetiini, C, A, kalsium
Banaani	1,0	23,3	C, A, folaatti, kalium
Karhunvatukka	0,7	12,7	Luteiini, C, A, kalsium, folaatti, kalium
Mustikka	0,7	14,1	Antosyaniini, gallogeeni, kversetiini, luteiini, C, A, folaatti
Meloni	0,8	8,3	C, A, folaatti, kalsium, kalium
Kirsikat, hapan	1	12	Perillyl, antosyaniini, kversetiini, luteiini, C, A, kalium
Karpalo	0,4	12,6	Atosyaniini, gallogeeni, kversetiini, luteiini, C, A, kalium
Kiwi	1	14,8	C, A, kalsium, folaatti, kalium
Mango	0,5	17	A, C, kalium
Oliivi	0,8	6,2	A, E, flavonoidit, antosyaniini, steroli, fenoli, 10% rasvaa, natrium
Appelsiini	0,9	1,7	Monoterpeeni, limoneeni, pektiini, kumariinihappo, fenoli, C, A, kalsium, folaatti, kalium
Papaija	0,6	9,8	Papaiini, C, A, folaatti, kalium
Ananas	0,4	12,4	Bromeliini, A, C, kalium, magnesium
Granaattiomena	0,9	17,1	Estroni, C, kalium
Vadelma	0,9	11,5	Antosyaniini, gallogeeni, luteiini, C, A, kalsium, folaatti, kalium
Mansikka	0,6	7	Antosyaniini, gallogeeni, kversetiini, luteiini, C, A, folaatti, kalsium, magnesium, kalium
Vesimeloni	0,6	7	Lykopeeni, C, A, kalium

Parhaat hedelmät ovat niitä, joilla on syvä, koko hedelmän peittävä väri. Marjojen pitäisi muodostaa suurin osa tarjottavista hedelmistä, koska ne ovat kaikkein ravitsevimpia. Viinirypäleitä ei pitäisi syöttää paljon, koska niiden ravintoarvot ovat pienimmät. Suurin osa niiden ravinnosta on kuoressa, jota linnut eivät syö, ja siemenissä, joita ei yleensä ole ihmisten ostamissa viinirypäleissä.

Pähkinät, siemenet ja idut

Pähkinät ovat hyvä proteiinin, mineraalien sekä terveellisten rasvojen ja vitamiinien lähde. Jokainen eri pähkinälajike on jollain tavalla erilainen ravinto- ja kasvikeemialikoostumukseltaan. Kaiken kaikkiaan niiden rasvat ovat terveellisiä, mutta niissä on paljon kaloreita, joten niitä pitää syöttää rajoitettu määrä, riippuen linnun tarpeista.

Siemensekoituksista löytyy mm. auringonkukan, saflorin, ohdakkeen ja hampun siemeniä. Tattarinjyviä on näissä mukana siksi, että ne ovat ohdakkeen siemeniä, eivät viljaa. Muut siemenet, joita syötämme linnuillemme, ovat ruohon päässä kasvavia siemeniä.

Kun viljaa, palkokasvia tai siementä idätetään, hiilihydraattia muuttuu proteiiniksi ja C-, E- ja K-vitamiinien arvot nousevat. Proteiinin määrä lisääntyy 15 – 30 prosentilla ja B-vitamiinin määrä kymmenkertaistuu. Suurin osa iduista tarjoillaan, kun siemen on itänyt ja ”häntä” alkaa tulla näkyviin. Erityisesti palkokasvit

tarjoillaan yleensä tässä vaiheessa. Idut ovat elävää ravintoa ja sisältävät entsyymejä, jotka puolestaan auttavat ruoansulatuksessa ja ravinteiden imeytymisessä. Hyviä siemeniä idätettäviksi ovat mm. adzukiapapu, tattarinjyvä, apila, sarviapila, linssi, mung, kvinoa ja auringonkukka.

Eläinproteiinit

Hyönteiset ja niiden toukat ovat luonnollinen rasvan ja proteiinin lähde luonnossa eläville linnuille. Linnut hakevat ötököitä erityisesti pesintäkautena, jolloin vanhemmat ruokkivat poikasiaan. Ei ole suositeltavaa antaa linnuille syötäväksi hyönteisiä, jotka on kaivettu takapihalta, sillä ne voivat sisältää bakteereita, jotka voivat tehdä linnun sairaaksi. Ne ovat myös voineet altistua lannoitteille ja tuholaistorjunta-aineille. Jos hyönteisten ja toukkien käsittely on sinulle ongelma, voit tarjota myös kypsää jauhelihaa, hyvin kypsennettyä kanaa tai kovaksi keitettyä kananmunaa hyönteisruoan sijaan.

Kypsennetyt mukulat, palkokasvit ja viljat

Mukulat, palkokasvit ja vilja sisältävät terveellisiä kuituja ja monipuolisia, mutta tärkkelyspitoisia hiilihydraatteja. Ongelmana näissä tärkkelyspitoisissa hiilihydraateissa on se, että ne aiheuttavat ylipaino-ongelmia tietyille linnuille, kuten amatsoneille, kakaduille ja avoparikajoille. Hiilihydraateilla on vain yksi tehtävä: ne tarjoavat suoraan

energiaa lentämistä ja vastaavaa toimintaa varten. Jos hiilihydraatteja ei käytetä lyhyessä ajassa niiden nauttimisen jälkeen, ne varastoituvat kehoon rasvaksi. Tämän takia meidän olisi rajoitettava tärkkelyksen tarjoilemista häkeissä oleville ja suhteellisen epäaktiivisille linnuille.

Palkokasvit

Palkokasveissa on yleensä paljon proteiinia ja hiilihydraattia sekä vähän rasvaa, mutta eri lajikkeet sisältävät erilaisia määriä ravinteita sekä elimistölle haitallisia aineita. Palkokasvit, joita me syömme, ovat yleensä erilaisia, kuin ne, joita linnut syövät luonnossa. Yksi paljon keskustelua herättänyt palkokasvi on soija, jota löytyy mm. linnunruokavalmisteissa, mutta jota linnut eivät syö luonnossa. Osalla soijasta löytyvistä kasvikemikaaleista on kaksoisrooli, eli ne ovat terveydelle sekä hyödyllisiä että haitallisia. Turvallisimmat pavut ovat mungopapu, adzuki-papu ja linssi. Näitä voidaan tarjoilla joko idätettyinä tai kypsennettyinä. Muut pavut, joita pidetään suhteellisen turvallisina, ovat pintopavut, "great northern bean" ja Haricot-papu. Näitä ei kuitenkaan pitäisi tarjoilla idätettyinä, vaan erittäin huolellisesti kypsennettyinä.

Vilja

Viljakasvit, kuten vehnä, ohra, ruis, ruisvehnä, speltti ja kamut sisältävät paljon proteiinia (gluteeni, gliadiini, glutiniini), jotka aiheuttavat ruoansulatuskanavan sairauksia, sekä

herkillä yksilöillä muita sairauksia kautta kehon. Viljaliherkkyyden oireita saattavat olla mm. kutiseva iho, herkkyys naarmuille ja verenvuodolle, mineraalipuutos johtuen huonosta imeytymisestä, hengitystieongelmat, jotka eivät johdu bakteereista tai viruksista, ruoansulatusongelmat, mielenterveysongelmat, lisääntymisongelmat, herkkyys sieni-infektioille, kilpirauhasongelmat sekä autoimmuunisairaudet.

Turvallisimmat viljat olivat kvinoa, hirssi, tattari, ruskea riisi, maissi vihanneksena sekä vehnän ja ohran jyvät ja leseet. Pitää kuitenkin ottaa huomioon, että niiden fytiinihappo sitoo muita ruokavalion mineraaleja vaikeuttaen niiden imeytymistä kehoon, joten ruokavalioon pitäisi tällöin lisätä vitamiineja ja mineraaleja.

Mukula, palkokasvi, vilja	Prot. %	Rasva %	Hiilh. %	Kasvis- ja mikroravinteet
Porkkana	1,0	0,2	10,1	Karoteenit, A, C, folaatti, kalium, kalsium, rauta, magnesium
Makea peruna	1,6	0,3	24	Karoteenit, A, C, B, kalium, rauta
Nauris	0,9	0,1	6,2	Indoli, isotiosyanaatti, C, A
Kypsennetyt pintopavut	8,2	0,5	25,6	Kalsium, magnesium, fosfori, kalium, folaatti
Haricot papu, kypsennetty	8,7	0,5	26,3	Kalsium, magnesium, fosfori, kalium, folaatti
Linssi, kypsennetty	9	0,3	20	Tiamiini, nikotiinihappo, pantoteenihappo, rauta, kalium, kalsium, fosfori
Pavut, raakana	5	0,4	14,4	C, A, B, folaatti, kalium, magnesium, rauta, kalsium
Pavut, kypsennetty kuivana	8	0,3	21	Kalsium, fosfori, magnesium, folaatti
Ruskea riisi, kypsennetty	2,3	0,83	23,5	Kalsium, magnesium, fosfori, kalium, folaatti
Kvinoa, kypsennetty	13	5,8	68,9	Sulamaton kuitu, kumariini, flavonoidit, proteaasi-indikaattoreita, fytaasi, fenoli, glukonaatti. Päällä saponiinkuorrutus, joka on huuhdeltava ennen käyttöä.
Kokoviljakaura, kypsennetty	16,8	6,9	66,2	Liukenevia ja liukenemattomia kuituja, kumariini, proteaasi-indikaattoreita, fytaasi, fenoli, glukonaatti
Maissi, makea, raaka	3,2	1,1	19	Kumariini, flavonoideja, proteaasi-indikaattoreita, fytaasi, fenoli, glukonaatti
Koko maissi, kuiva	9,4	4,7	74	Kumariini, flavonoideja, proteaasi-indikaattoreita, fytaasi, fenoli, glukonaatti

Lisäravinteet

Paras tapa hankkia vitamiineja ja mineraaleja on suoraan ruoasta. Tähän on kolme pääsyötä.

1. Synteettiset vitamiinit eivät imeydy elimistöön niin hyvin kuin luonnosta löytyvät vitamiinit.
2. Synteettisistä vitamiineista ei löydy muita ravinteita, joita on oikeassa ruoassa. Tämä yksin tarkoittaa sitä, että teollisesti tuotetuista lisäravinteista puuttuu useita ravinteita.
3. Eräät tutkimukset ovat osoittaneet, että synteettiset vitamiinit eivät toimi niin tehokkaasti kuin oikeat.

Toisaalta kuitenkin ruoka, joka on kasvatettu maassa, josta puuttuu mineraaleja, tai ruoka, joka on seissyt kaupan hyllyssä pitkiä aikoja, menettää ravintoaineensa pikkuhiljaa, eikä pysty välttämättä tarjoamaan kaikkia mineraaleja ja vitamiineja, joita keho tarvitsee. Näin ollen lisäravinteet ovat tarpeellisia. Paras tapa saada näitä vitamiineja ja mineraaleja on kuitenkin suoraan paljon mineraaleja sisältävistä kasveista.

Rajoitettavat ruoat

Yleisesti ottaen ruokia, jotka on kypsennetty tai käsitelty, tai jotka ovat vieraita lajin normaalin ruokavalion kannalta, pitäisi välttää. Koska lemmikkilinnut istuvat paljon verrattuna niiden vapaina eläviin lajitovereihin, niillä ei ole varaa nauttia paljon

kaloreita, jotka eivät sisällä niille tärkeitä ravinteita. Tästä syystä linnulle ei pitäisi syöttää usein ruokia, joilla ei ole suurta ravinnollista arvoa.

Linnut rakastavat viinirypäleitä, mutta niiden ravinteet ovat niiden kuoreissa ja siemenissä, loppu on vettä ja sokeria. Linnut eivät itse syö kuoria ja omistajat itse pitävät enemmän siemenettömistä viinirypäleistä. Omat lintuni saavat viinirypäleitä noin kerran vuodessa, sillä on olemassa huomattavasti parempia hedelmiä.

Mitä voisin sanoa pastasta, leivästä ja muroista? Ne ovat kaikki paljon käsiteltyjä viljapohjaisia tuotteita, joissa ei enää ole entsyymejä ja luonnollisia ravinteita ja niihin on lisätty keinotekoisia ravinteita, kuten sokeria muroihin.

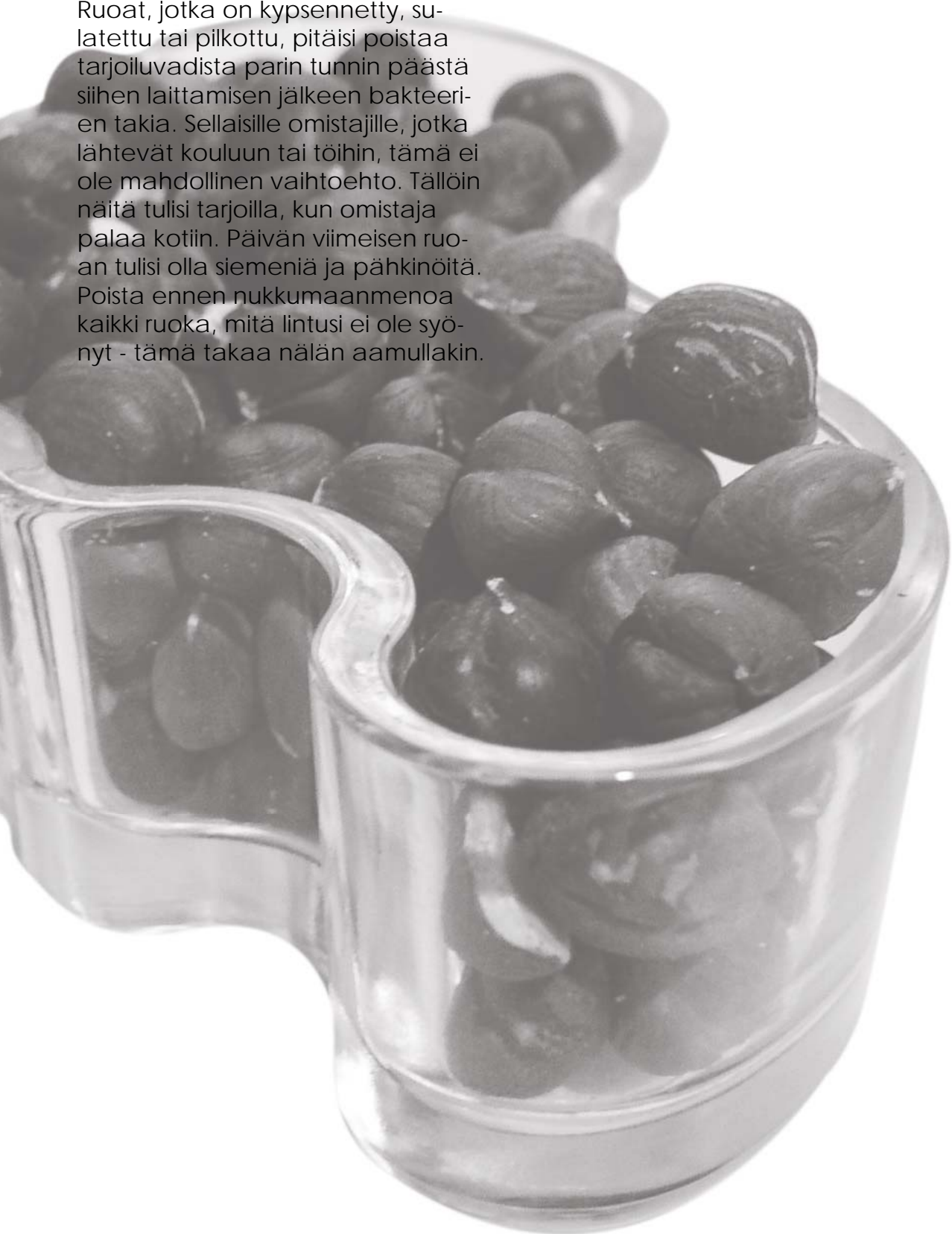
Aseta tavoitteeksi nolla prosenttia roskaruokaa. Jokainen kalori on tärkeä linnun terveellisen ravinnon kannalta.

Ruokkimisen strategia

Monet linnut pitävät siemenistä huomattavasti enemmän kuin mistään muusta ruoasta, joten jos niille tarjotaan vihanneksia ja siemeniä samaan aikaan, ne syövät siemenet ja jättävät loput syömättä. Tämän takia lintuja tulisikin syöttää vähintään kahdesti päivässä. Päivän ensimmäisen ruokinnan tulisi koostua vihreistä, hedelmistä ja vihanneksista. Jos lintusi poimii mielellään joukosta vain tietyt ruoat, voit silputa loput joukkoon pienempinä

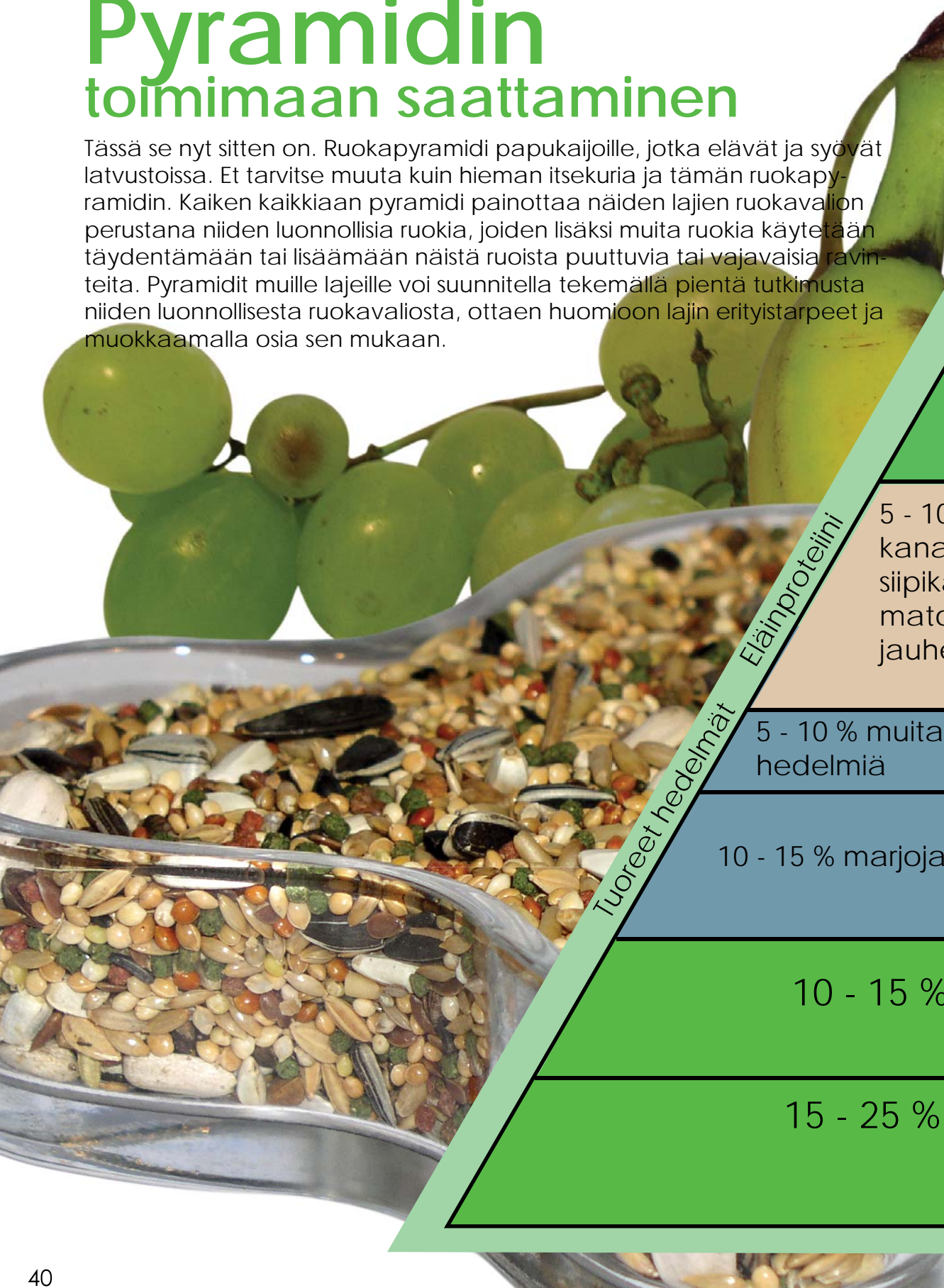
paloina.

Ruoat, jotka on kypsennetty, sulatettu tai pilkottu, pitäisi poistaa tarjoiluvadista parin tunnin päästä siihen laittamisen jälkeen bakteerien takia. Sellaisille omistajille, jotka lähtevät kouluun tai töihin, tämä ei ole mahdollinen vaihtoehto. Tällöin näitä tulisi tarjoilla, kun omistaja palaa kotiin. Päivän viimeisen ruoan tulisi olla siemeniä ja pähkinöitä. Poista ennen nukkumaanmenoa kaikki ruoka, mitä lintusi ei ole syönyt - tämä takaa nälän aamullakin.

Pyramidin toimimaan saattaminen

Tässä se nyt sitten on. Ruokapyramidi papukaijoille, jotka elävät ja syövät latvustoissa. Et tarvitse muuta kuin hieman itsekuria ja tämän ruokapyramidin. Kaiken kaikkiaan pyramidi painottaa näiden lajien ruokavalion perustana niiden luonnollisia ruokia, joiden lisäksi muita ruokia käytetään täydentämään tai lisäämään näistä ruoista puuttuvia tai vajavaisia ravinteita. Pyramidit muille lajeille voi suunnitella tekemällä pientä tutkimusta niiden luonnollisesta ruokavaliosta, ottaen huomioon lajin erityistarpeet ja muokkaamalla osia sen mukaan.

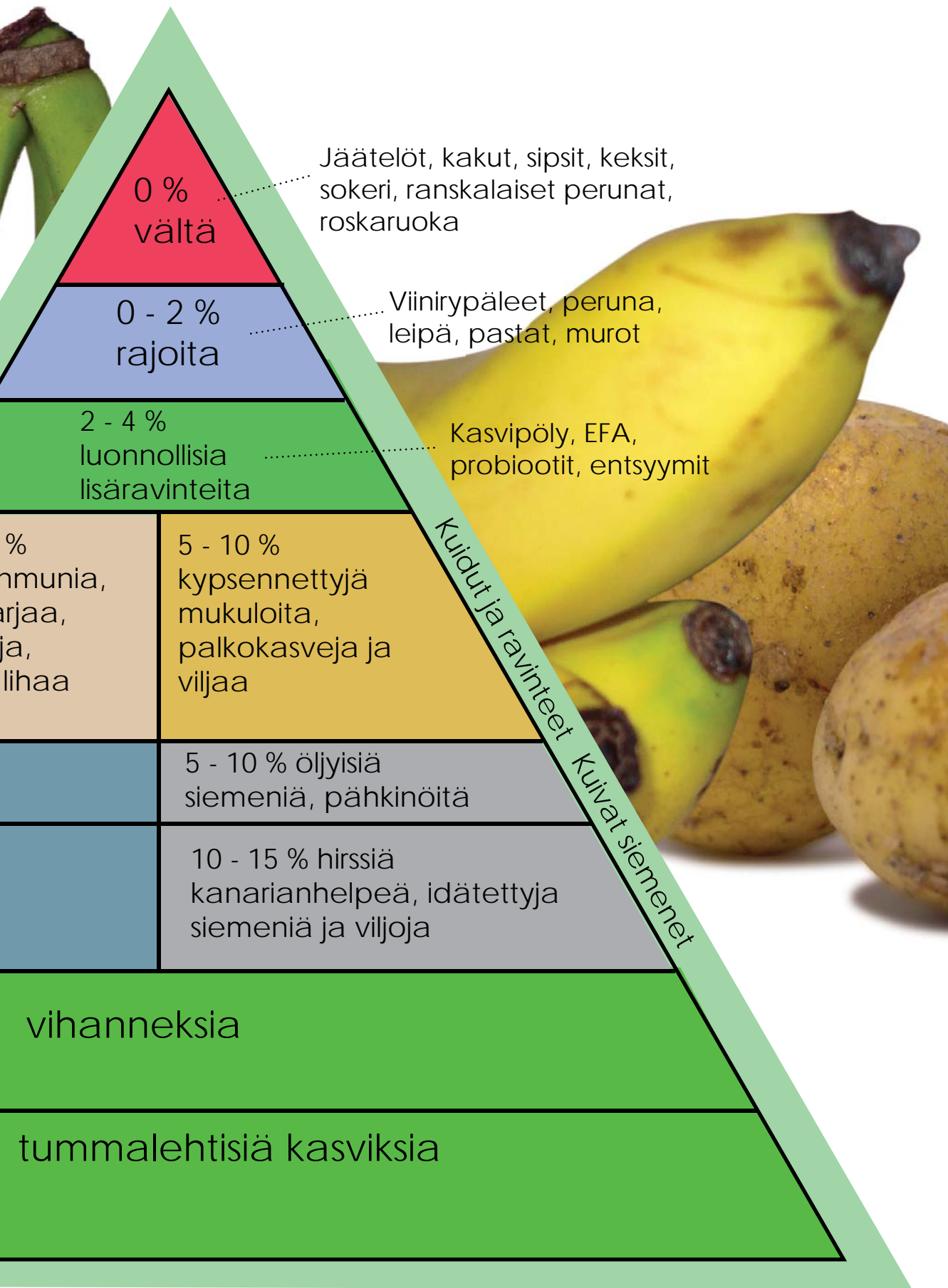
5 - 10 %
kana
siipikarja
mato
jauhe

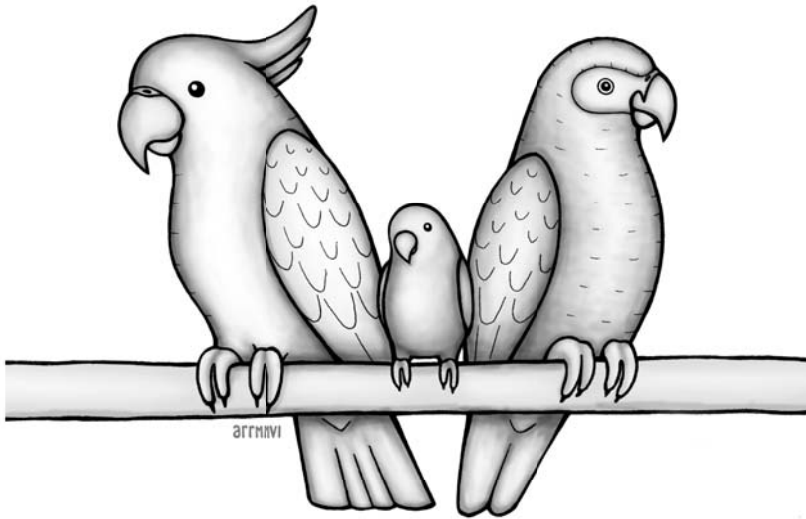
5 - 10 % muita
hedelmiä

10 - 15 % marjoja

10 - 15 %

15 - 25 %

Kaijulikauppa

Monenlaista mukavaa
linnuille ja lintuharrastajille:

- Kylpypyyhkeitä
- Erilaisia T-paitoja
- Lippiksiä
- Lelupalikkapaketteja linnuille
- Postikortteja
- Kalentereja
- Käsintehtyjä "helmilintuja"
koristeeksi

+ Jatkuvasti muuta uutta!

www.papukaijat.net
kauppa@papukaijat.net

040-507 3446 - Ansu
044-058 4501 - Maarit

Tervehdys hyvä jäsen,

Lemmikkilinnut Kaijuli ry:n viides toimintavuosi on alkamassa ja kiinnostus yhdistyksemme toimintaa kohtaan, lintupäivien suosio ja tapahtumien määrä on jälleen ylittänyt kaikki odotukset. Kiitos siitä kuuluu kaikille, jotka viime vuoden aikana ovat olleet aktiivisesti mukana yhdistyksemme toiminnassa, ovat osallistuneet tapahtumiin tavalla tai toisella tai ovat liittyneet jäseniksi.

Vuosi 2007 aloitetaan taas uudella innolla. Uusia aktiiveja tarvitaan aina, joten jos olet vähänkään kiinnostunut olemaan mukana toiminnassa, ota rohkeasti yhteyttä hallituksemme jäseniin.

Vuoden 2007 jäsenmaksu on yhä 10 € ja perheenjäsenmaksu 25 €, joka oikeuttaa jäseneksi kaksi (2) aikuista ja rajattoman määrän samassa taloudessa asuvia lapsia.

Mikäli maksat perhejäsenmaksun tavallisen jäsenmaksun sijaan, maksa viitenumerollasi summa 25 € ja ilmoita perheenjäsenesi nimet jäsenrekisteriin sähköpostilla. Maksun maksaneille lähetetään perhejäsenkortti, jolloin kuka tahansa perheestä voi käyttää korttia yhteistyöliikkeissämme.

Jäsenmaksu maksetaan Lemmikkilinnut Kaijuli ry:n tilille: Nordea 147030-236862, viitenumeron löydät osoitetarrasta. Viitenumero toimii myös henkilökohtaisena jäsennumerona, joten voit käyttää sitä aina viitteenä, kun maksat yhdistyksen tilille jotain tilaamiasi tuotteita. Käytä maksaessasi aina viitettä ja jätä viestikenttä tyhjäksi!

Tulevia tapahtumia päivitetään jatkuvasti sivuillamme www.papukaijat.net. Niille, jotka ovat liittyneet jäseneksi kirjeitse, lähetämme aika ajoin kirjeen, jossa kerrotaan tulevista tapahtumista sekä myöskin otteita foorumin suosituimmista aiheista ja artikkeleista.

Kaikissa jäsenyyteen ja yhdistykseen liittyvissä asioissa voit ottaa yhteyttä seuraaviin hallituksen jäseniin:

Jäsenrekisteri:	jasenrekisteri@papukaijat.net
Rahastonhoitaja:	rahastonhoitaja@papukaijat.net
Hallitus:	hallitus@papukaijat.net

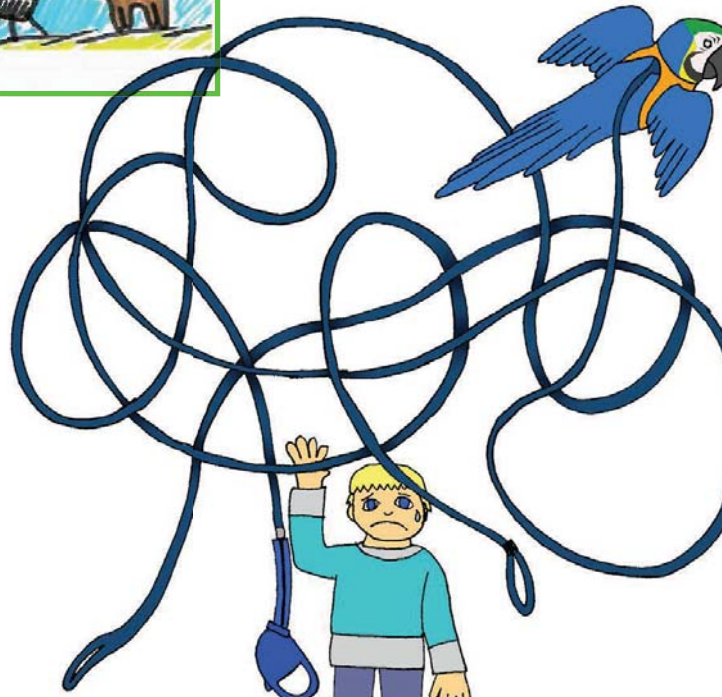
Ystävällisin terveisin

Lemmikkilinnut kaijuli ry
jäsenrekisteri

NUORISO sivut

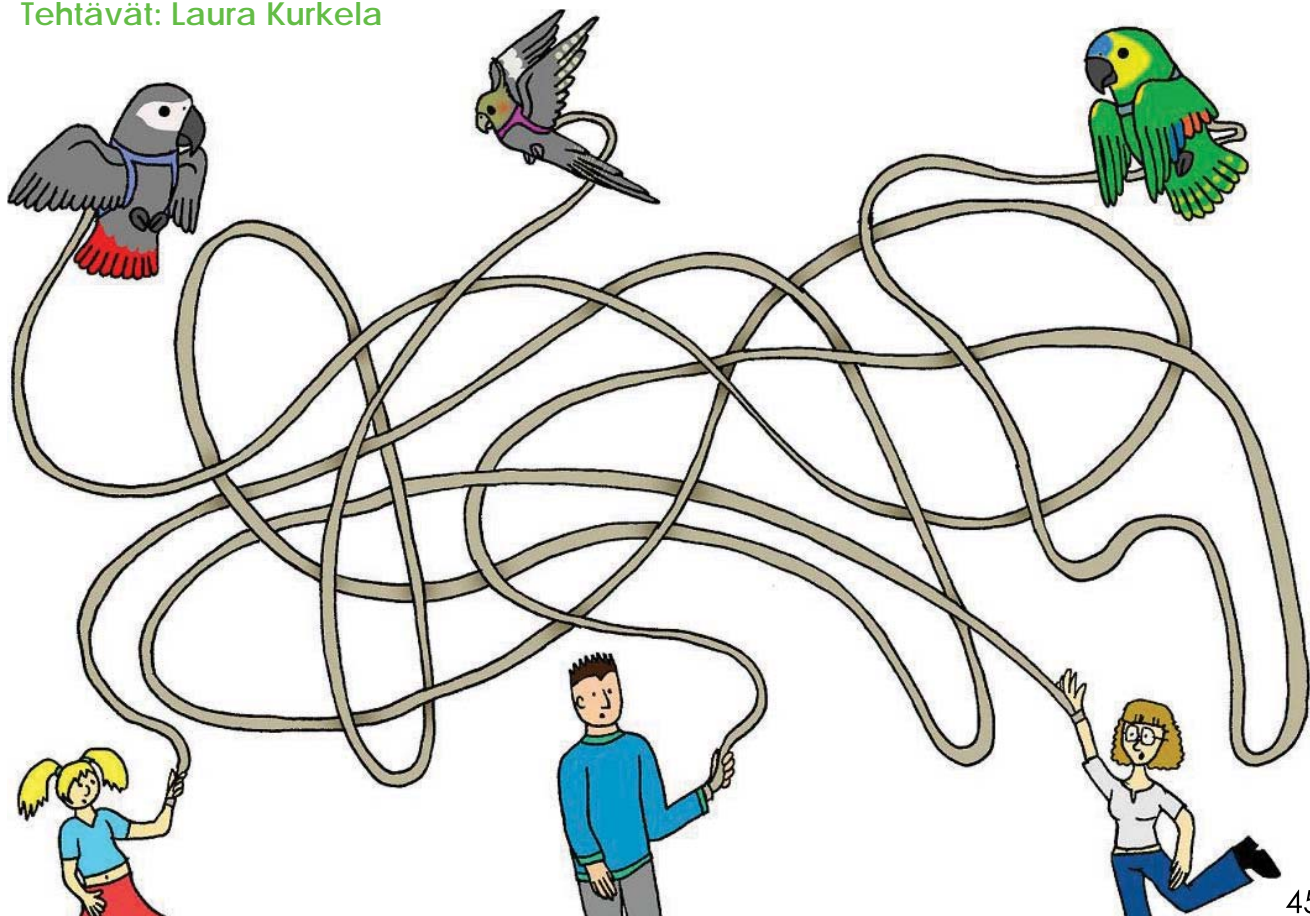
Jenna Niskakangas

Etsi kuvista viisi eroavaisuutta

Tehtävät: Laura Kurkela

Seuraavana aamuna peitto pois ja häkin luuku auki, jotta lintu pääsisi tutustumaan uuteen kotiinsa heti niin halutessaan. Eikä tarvinnut pitkään odotella, kun uteliaisuus voitti ja piti lähteä tutkimaan uutta elinympäristöä. Siitä sitten alkoikin toisiimme tutustuminen. Alun alkaen oli tarkoituksena, että minä ja avopuolisoni käsittelisimme lintua yhtä paljon ja samalla tavalla (= käyttäen samoja kannusteita ja kieltoja). Näin toivoimme linnun leimautuvan vähemmän yhden ihmisen linnuksi ja nyt, n. 3kk myöhemmin, on pakko sanoa, että tavoite on saavutettu jopa odotettua paremmin.

Toinen etukäteen tiedossa ollut "ongelma" oli Petruskan mustasukkaisuus, erityisesti lapsia kohtaan. Tällä kertaa en todellakaan ymmärrä missä ja mikä tällainen "ongelma" on ollut, koska meillä ollessaan Petruska on käyttäytynyt erittäin hyvin aina lasten ollessa läsnä. Jopa ensimmäisen meillä oppimansa sanan Petruska nappasi säännöllisesti meillä hoidossa käyvän autistipojan suusta ja toistelee sitä edelleen täysin esikuvansa äänellä.

Aluksi lintua käsiteltiin ainoastaan kepin avulla, jos se piti esim. siirtää häkkiin. Alusta asti sitä kuitenkin alettiin opettaa "kädelle" kannusteil-

la, vaikkakin se sitä vähän arkaali. Nyt se on jo paljon helpommin käsiteltävissä ja tulee jopa kiltisti kädelle ilman sen kummempia hössötyksiä. Olkapäällä hän tykkää seurailta kodin touhuja ja jopa valjaisiin Petruska on jo kerran saatu ulkoilua varten.

Olkoonkin, että Petruskaa tarjottiin sijoitukseen jonkinasteisena ongelmalintuna, ei meillä ole ollut sen kanssa läheskään niin pahoja vaikeuksia, kuin mihin olimme etukäteen varautunut. Olemme päättäneet, että Petruska jää meille, ja opetus ja kouluminen jatkuu samoilla, hyväksi havaituilla metodeilla. Kaupan yksityiskohdat ovat tosin vielä auki, mutta kaikki selviää ajallaan.

Petruskakin, aikanaan Venäjältä salakuljetettu, paperiton ja alkuperältään tuntematon lintu saa arvoisensa kodin ja osaavan (toivottavasti) hoidon ja koulinnan pitkää ja tyydyttävää linnunelämää varten.

Jari ja Sari

Keskustan Eläinkauppa

170 m² keskellä Helsinkiä !

Keskustan laajin valikoima
paljon leluja, alan uutuudet

Irtoruoat, pelletit, herkut
Tule & tutustu!

KALEVANKATU 14
00100 HELSINKI

Puh. 602 413

www.keskustanelainkauppa.com

SUOMEN SUURIN LEMMIKKIELÄINKAUPPA

- Paras valikoima
- Kilpailukykyiset hinnat
- Pitkät aukioloajat
- Ilmaiset ja hyvät pysäköintitilat
- Hyvä ja asiantunteva palvelu
- 10% alennus Kaijuleitten jäsenille lintujen ruoista ja tarvikkeista

LEMMIKKITALO

Black Bull

Ostoskatu 18-20 Lahti (liipolanostari) p.03-7510141 avoinna ark 10-19 la 9-15

**Kaijuli Ry:n jäsenkortilla
kaikista normaalihintaisista
lintutarvikkeista- ja ruoista –10%.**

TERVETULO!

Megaeläin Herttoniemi
Kauppakeskus Megaherts, Insinöörinkatu 2, Helsinki
p. 09-693 2824, herttoniemi@megaelain.fi

Megaeläin Itäkeskus
Itäkeskus, Tallinnanaukio 6, Helsinki
p. 09-693 2822, itakeskus@megaelain.fi

Megaeläin Korso
Korsontie 12, 01450 Vantaa
p. 09-274 1122, korso@megaelain.fi

Liikkeet avoinna ma-pe 10-19, la 10-16

www.megaelain.fi